

MARJAN OROŽEN V ŽALCU

Danes in jutri se bo v žalski občini mudil predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Marjan Orožen. Danes ob 17. uri bo imel razgovor s širšim političnim aktivom občine, jutri pa bo razgovor s predstavniki sindikata SOZD Hmezad in vodstvenimi delavci. Po razgovoru v Hmezadu bo obiskal še Sip in SOZD Agros, popoldne pa bo še razgovor s predstavniki OO ZS vzgoje in izobraževanja ter vodstvenimi delavci vzgojnoizobraževalne organizacije Žalec.
JANEZ VEDENIK

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

BREZ DELOVNIH LJUDI BI JUBILEJA NE BILO

Čeprav je bilo že večkrat poudarjeno, da je Teden domačega filma manifestacija, ki je tesno povezana z združenim delom, naj navedemo nekaj podatkov, ki odlikavajo to trditvev. Letošnji jubilejni Teden domačega filma je gnotno podprlo 26 organizacij združenega dela iz celjske, laške, mozirske, konjske in nekaterih drugih občin, glavni sponzor TDF pa so Kovinotehna Celje, Tekstilna tovarna Prebold, SOZD Merx in Sip Šempeter. Ob tem pa je manifestacija z raznovrstnim materialom in uslugami omogočila še dodatnih deset organizacij združenega dela. Podatki torej zgovorno pričajo o tem, da je Teden domačega filma tesno povezan z združenim delom in da je prerastel v manifestacijo, ki so jo delovni ljudje in občani Celja vzeli zares za svojo.

CELJSKE SKUPŠČINE SIS O DEVETMESEČNIH DOSEŽKIH

Z včerajšnjo sejo skupnosti socialnega varstva so se v Celju zaključile seje skupščin interesnih skupnosti družbenih dejavnosti. Kot je bilo pričakovati, je osrednja točka dnevnega reda bila obravnava osnutka sprememb in dopolnitev samoupravnih sporazumov temeljnih planov skupnosti za to srednjeročno obdobje in izhodišča programov posameznih skupnosti za naslednje leto.

Osnovni cilj sprememb teži k zmanjšanju vseh vrst skupne porabe. Do sedaj je interesnim skupnostim uspelo zmanjšati sredstva za izvajanje svojih dejavnosti s predvidenih 3,6% na 1,3% kar pomeni, da če naj bodo sredstva usklajena s stopnjo rasti dohodka v občini, bodo porabo morali skrčiti še za 0,3 odstotke. Dokončno bodo tudi v občini lahko uskladili srednjeročne plane SIS šele ko bodo dogovorjene spremembe tudi na ravni republike.

Izhajajoč iz realnih pogojev gospodarjenja bodo občinske interesne skupnosti skrcile tudi programe investicij in se omejile le na tiste, ki jih predvideva program tretjega občinskega samoprispevka vključno z modernizacijo bolnišnice. Kljub zmanjšani prispevni stopnji naj ne bi prihajalo do skrčenj dejavnosti. Kar pomeni, da naj bi več pozornosti namenili vsebini dela in kakovostni izpeljavi programov.

ENERGETSKE ZAGATE

ŠE MOTNJE!
Za praznik pokurili bencin

Najbrž ga ni med našimi bralci, ki ne bi verjel, da bodo v oskrbi z bencinom in naftnimi derivati, sem pa sodi tudi tekoči naftni plin, s katerim se polnijo jeklenke, še vedno občasno prisotne motnje. Kruta resnica je namreč ta, da z boni nimamo sedaj nič več bencina, z njimi delimo samo pomanjkanje.

Za praznik smo pokurili ves bencin tudi na črpalkah celjskega Petrola, zato so se prve težave z bencinom pojavile že v torek, še večje pa v sredo, ker se je na črpalkah pomanjkanju plinskega olja pridružilo še pomanjkanje bencina. Do zaključka redakcije za ta prispevek (v sredo dopoldan) smo na Petrolu v Celju izvedeli samo to, da pričakujejo nove, za-

kasnele cisterne vsak čas in naj bi zadnje bencinske motnje ne bile večjega značaja.

Z vestjo, da se bo bencin kmalu podražil, tudi nismo iznašli nobenega novega smodnika, o tem pa »ulica« in najodgovornejši že na veliko govorijo. Morda je bil tudi to eden izmed vzrokov, da smo čez praznik pokurili oziroma bolje, natočili več bencina, kot bi bilo to normalno. Seveda nimamo dokazov, ampak le nekatere vesti, da tudi boni omogočajo špekulacije. Pa smo spet tam, kjer smo marsikje: že tako slabe zaloge skopnijo prej kot bi sicer, če ne bi vsepovsod vladala neizmerna porabniška mrzlica, ki dostikrat meji že na lakomnost, ali še kaj hujšega.

MITJA UMNİK

ZAČEL SE JE 10. TEDEN DOMAČEGA FILMA

UČAKA NAJ VISOKO STAROST

Ob jubileju velika bera slovenskih filmov

Kljub temu, da se je pričel odvijati spored filmov v čast 10-letnici TDF v kinu Metropol v Celju že 25. oktobra, velja včerajšnji dan za uradno otvoritev letošnjega jubilejnega Tedna domačega filma. Slovesnost je bila v kinu Union, kjer so obiskovalcem in gostom zavrteli prvega od letošnjih premiernih filmov, to je film Janeta Kavčiča Učna leta izumitelja Polža.

Kratek nagovor pred otvoritvijo 10. Tedna domačega filma je imel predsednik organizacijskega odbora Branko Stamejčič, slavnostni govornik pa je bil Matjaž Kmecl, predsednik republiškega komiteja za znanost in kulturo. Med drugim je dejal, da ima kultura v kriznih razmerah in stiskah sodobnega sveta še pomembnejše naloge, ki pa se zdijo velikokrat neizvedljive. A zagnanost in idealizem Tedna domačega filma je eden izmed dokazov, da se da z voljo in zavzetostjo obvladati težave in izpeljati še tako težke naloge. Matjaž Kmecl je v svojem govoru izpostavil tudi pozornost, ki jo Teden domačega filma posveča gledalcem, pohvalno pa se je izrazil tudi o temah letošnjih posveto-

vanj v okviru Tedna domačega filma. Ob koncu je izrazil željo, da bi Teden domačega filma v dobrobit celotne slovenske kulture učakal visoko starost.

Včeraj dopoldne se je v okviru Tedna domačega filma pričelo v Celju tudi dvodnevno srečanje najmlajših filmskih ustvarjalcev Slovenije. V okviru srečanja bodo mladi filmarji in njihovi mentorji pregledali minulo enoletno delo ter v skupnem pogovoru ovrednotili svoje dosežke.

V Celju so odprte tudi že vse tri razstave, ki sodijo v okvir letošnjega Tedna domačega filma. Tako je v Muzeju revolucije odprta razstava slikovnega in informativnega gradiva iz preteklih Tednov, v prostorih knjižnice Edvarda Kardelja je postavljena razstava ob 20-letnici slovenske filmske revije Ekran, v domu JLA v Celju pa je že odprta razstava likovnih vtisov celjskih osnovnošolcev ob ogledu filma Boj na požiralniku in celjskih srednješolcev ob ogledu filma Razseljena oseba.

Včeraj se je s projekcijo filma Kala in filmom Stojan Mutikaša pričel v kinu Dom v Celju odvijati

program filmov iz Bosne in Hercegovine in spored mladinskih filmov. Danes se bo pričel tudi filmski program repriz premiernega sporeda v Slovenskih Konjicah, v Celju pa bo že prvo posvetovanje letošnjega TDF na temo normativnega urejanja prikazovanja filmov, ki ga je TDF pripravil v sodelovanju s tozdom Kinematografije Gospodarske zbornice Slovenije. Jutri pa bo tudi prva od letošnjih premier Tedna domačega filma izven Celja. V Nazarjih bo namreč ob 17. uri premiera filma Variola Vera.

Vse ljubitelje filma naj opozorimo tudi na pogovore, ki bodo tako kot prejšnja leta tekli po popoldanskih premierah filmov v kinu Union z ustvarjalci filmov. Tudi letos bodo pogovori v dvorani doma JLA.

Izčrpne informacije o vseh dogajanjih na letošnjem Tednu domačega filma bo vsak dan od 8.05 do 9.00 ure in od 15.45 do 16.00 ure posredoval Radio Celje, obiskovalci kinodvoran pa bodo vsak dan dobili v roke tudi informativni bilten Tedna domačega filma.

DAMJANA STAMEJČIČ

RUDARJI MANJ KOT LANI

Oktober so velenjski rudarji delali 26 in eno tretjino delovnih dni ter v tem času nakopali 425 tisoč ton premoga, kar znese poprečno na dan 16 tisoč 139 ton. S tem so presegli osnovni načrt za skoraj pet odstotkov, delovnega pa za tri. Sicer pa so od januarja do konca oktobra že nakopali štiri milijone 115 tisoč ton premoga, kar pa je za 3000 ton manj kot v istem obdobju lani. Znan je že tudi plan za november, ko bodo velenjski rudarji delali po osnovnem načrtu 20 (nakopali naj bi 347 tisoč 790 ton) in delovnem 23 delovnih dni (nakopali naj bi 406 tisoč 280 ton)!

T. VRABL

NOVO SREDIŠČE VAŠIH NAKUPOV
NOV DELOVNI ČAS

DELOVNIK od 8.00-18.00 ure	SOBOTA od 8.00-12.00 ure	DELOVNIK od 7.30-19.00 ure	SOBOTA od 7.30-12.00 ure
-------------------------------	-----------------------------	-------------------------------	-----------------------------

namana **lesnina**

AGENCIJA BEOGRADSKA BANKA

PRETEČA NEVARNOST V LAŠKEM

MOST JE HUDO NAČET

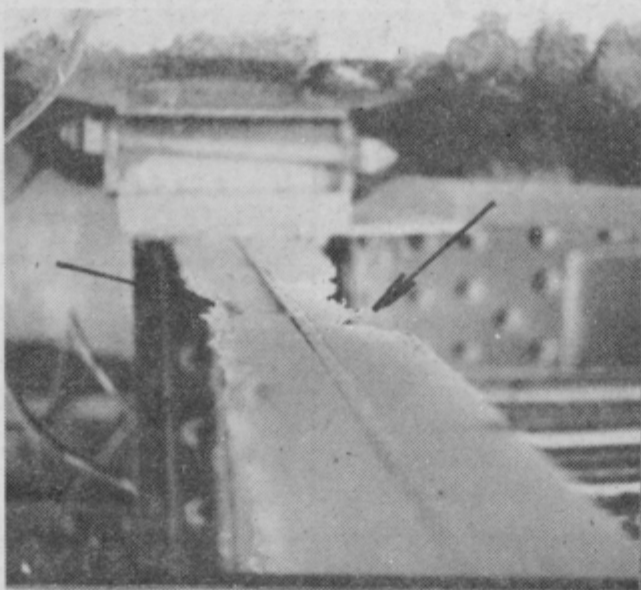
Razprave in odločitve v združenem delu

»Po vseh izvršenih pregledih lahko ugotovimo, da je mostna konstrukcija v tolikšni meri dotrajana, da tudi z obsežnimi posegi na mostni konstrukciji ne bi dosegli povečanja sedanje nosilnosti. Menimo celo, da bi bilo gospodarno izvršiti le najnujnejša sanacijska dela, s katerimi bi omogočili varen promet vozil do skupne teže treh ali največ pet ton, težji promet pa preusmerili na nov mostni objekt.«

Tako je ob pregledu cestnega mostu v Laškem leta 1979 zapisala komisija pri inštitutu za metalne konstrukcije iz Ljubljane potem, ko si je objekt ogledala.

Ura zamujena ne vrne se nobena, bi lahko dejali ob dejstvu, da laški most že dolgo ni varen za promet, kakšen se po njem vsakodnevno odvija, pa so si odgovorni zastirali oči in prelagali to investicijo iz leta v leto, vse do letos, ko so pogoji za takšne in podobne gradnje še najmanj ugodni.

Bolje pozno kot pa nikoli! je danes že imperativ, saj predstavlja most v Laškem že kar grozečo nevarnost. Ker pa stanje jutri ne bo nič boljše, kot je danes, je treba s

Popolnoma uničen glavni nosilec mostu

sanacijskimi deli čimprej pričeti. Za pričetek del pa je potreben tudi posluš celotne občine, še posebej področja, ki ga pokriva samoupravna komunalna interesna skupnost Laško, najbolj pa seveda tistih, ki imajo največji in neposreden interes pri tej naložbi. In ker predstavlja most v Laškem pretok življenja iz levega na desni breg in obratno, je rešitev tega pro-

blema prav gotovo interes slehernega občana, delavca v združenem delu.

Cestni most v Laškem je bil zgrajen že pred prvo svetovno vojno in je sestavljen iz jeklenih nosilnih profilov, ki so med sabo povezani z zakovicami v mostno konstrukcijo. Leta 1979 je bila izvršena korozijska zaščita mostu, po letošnjem ogledu pa je ugotovljeno, da se ko-

rozija nadaljuje, da popušča diagonalne vezi in da se nosilnost iz dneva v dan zmanjšuje. In če za nameček še povemo, da je sedanja dopustna obremenitev le 5 Mp skupne teže pri hitrosti 20 kilometrov na uro in da se po mostu dnevno prevaža na stotine težkih tovornjakov do skupne teže 50 in več ton, potem k opisu stanja res ni kaj več dodajati.

Po dilemah, ali zgraditi nov most na obstoječi lokaciji ali zgraditi drugje novega, starega pa usposobiti za promet z lahкими vozili, je prevladala »stabilizacijska odločitev« za gradnjo novega, nadomestnega mostu. Gradnja je predvidena čez leto dni, ko bo zbranih dovolj sredstev za pričetek. Potekala bo v dveh fazah: najprej bo zgrajena polovica mostu ob obstoječem objektu, nato se bo stari most podrli ter nadaljevala gradnja druge polovice oziroma druge faze. Na ta način bo omogočen mostni promet tudi v času gradnje.

Za gradnjo novega mostu v Laškem je pri samoupravni komunalni interesni skupnosti Laško ustanovljen odbor, v združenem delu pa je sedaj v razpravi osnutek aneksa k samoupravnemu sporazumu o temeljnih planov SKIS Laško za tekoče srednjeročno obdobje, ki, med drugim, predvideva združevanje sredstev za izgradnjo novega mostu v Laškem. Temeljne organizacije in delovne skupnosti s področja pristojnosti SKIS Laško naj bi plačevale sredstva v obliki prispevka iz dohodka v višini 2,50%. Organizacije združenega dela na levem bregu Laškega, ki imajo največji interes pri tej investiciji, pa naj bi še dodatno združevale sredstva do skupne višine 16 milijonov dinarjev. Osnova za izračun prispevkov teh devetih OZD je dohodek v lanskem letu. Po tem izračunu bi naj Pivovarna Laško še dodatno prispevala 8.464.000 dinarjev. Kmetijska zadruga 2.272.000, itd.

Pričakovati je, da bodo delavci v združenem delu gradnjo podprli, saj bi se bilo brez njihovega poslušanja in solidarnosti težko pogovarjati o tako pomembni (in dragi) investiciji. In ker je izdelan tudi že idejni projekt za novogradnjo, je sedaj le še upati, da bo dobri stari laški most do prihodnje jeseni zdržal težo, ki mu jo nalaga vsakodnevni živahni utrup življenja.

MARJELA AGREŽ

Most, ki povezuje oba bregova Laškega

LIBOJSKA REVILJA SAMO DVA DNI

Tako sta se odločila na skupni seji Upravni odbor DPD Svoboda in Organizacijski odbor za izvedbo X. revije narodnih ansamblov v Libojah. Ta revija, ki je jubilejna, bi morala po prvotnem programu trajati tri dni, vendar so jo vsled stabilizacijskih ukrepov zmanjšali za en dan. To pa še ni vse: organizator se je tudi odpovedal sodelovanju posameznikov (morda bodo nastopili samo tisti iz najbližje okolice), humoristu in pa tistim ansamblom, ki so iz oddaljenejših krajev.

Tako bo letošnja revija v petek, 19. novembra v Žalcu (slavnostni koncert) in soboto, 20. novembra, z dvema koncertoma v Libojah. Torej odpade nedeljski del. Na slavnostnem koncertu v Žalcu, ki se bo začel ob 18. uri, bodo nastopili: oba jubilaranta ansambel Veseli hmeljarji (pripravljajo se tudi za odhod na turnejo v ZDA!) iz Žalca in ansambel Francija Zemeta iz Vojnika (obema bo to deseti nastop!), vokalni kvartet Frankolovčani in folklorna skupina KD Anton Tanc iz Laškega.

V soboto bo revija v Libojah z dvema koncertoma ob 15. in 18. uri. Kljub raznim težavam si organizator prizadeva, da bosta oba koncerta dobro zastopana in kvalitetna ter vredna poslušanja.

Organizator bo ob tej priložnosti izdal tudi spominsko značko in brošuro, oboje pa ne bo namenjeno samo nastopajočim, temveč tudi poslušalcem in gostom. In še zadnja novost: s prodajo vstopnic bo organizator začel že v prihodnjih dneh in sicer v Žalcu v Mladinski knjigi ter v Libojah v novi trgovini Keramične (stalni glavni pokrovitelj!), ki je v neposredni bližini.

TONE VRABL

LAŠKO: NOVO VODSTVO V KS

V krajevni skupnosti Laško so občani izvolili nove organe, oziroma vodstvo. **Matevž Kolar** je bil izvoljen za predsednika skupščine, **Jože Rajh** pa za predsednika sveta krajevnih skupnosti Laško. Na prvi seji skupščine novega mandata so delegati posvetili največ pozornosti komunalnim problemom, oziroma bodoči organiziranosti na tem področju.

M.A.

ZBLIŽEVANJE VOJNIČANOV S KOROŠCI

Pred kratkim sta dramska skupina in oktet Lokvanj, ki delujeta v okviru Kulturnega društva France Prešeren Vojnik, gostovali v Pliberku na avstrijskem Koroškem.

Obisk je bil vračilo za njihove številne nastope v Vojniku. Skoraj polna dvorana, prijateljski sprejem in aplavz, so potrdili dobrodošlico onkraj meje.

Ob komediji Trije angeli, se je občinstvo prisrčno zabavalo, slovenska pesem okteta pa je ponovno odgrnila prtajena čustva. Tudi Vojničani so odhajali domov bo-

gatejši z novimi znanstvi. Po vsem pa je ostal v društvu sklep, da je potrebno tudi v prihodnje krepiti ta znanstva in prijateljstva.

BP

PRIZMA OPTIMIZMA NAVDUŠILA UPOKOJENCE

Upokojenci iz Doma upokojencev smo se z veseljem v Trnovljah udeležili javne radijske oddaje, ki je imela naslov PRIZMA OPTIMIZMA. Bilo je več zabavnih točk, vmes sta prepevala operni pevec Ladko Korošec in Stanka Kovačič. Zahvalili smo se jima z burnim aplavzom. Naša upokojenka Katja nam je recitala humoristično pesmico, ki jo je sama sestavila. Tudi naš upokojenec Jože Bauer je stopil na oder in nam pripovedoval iz svojega burnega življenja. Tudi mini telovadbo smo imeli.

Nastopali so tudi še drugi, na primer Evgen Jurič, a za naša stara ušesa prethi.

Zapeli so tudi pevci društva upokojencev Celje in to zelo lepo, zapeli pa so tudi pevci našega Doma, katere je spremljala na harmoniko naša pridna Elica.

PAVLINA KLANČNIK

V BESEDI IN SLIKI

900 TON KISLEGA ZELJA

Merx Celje ima svojo kisarno zelja v Šempetru. Tu to prevzemajo sveže zelje od kooperantov. Prevzem je tekočičeprav so količine zelo velike. Tukaj bodo letos spravili 900 ton zelja in ga skisali, z njim pa zalagajo velik del Slovenije.

T.TAVČA

TO TI JE PASTIRSKI DOMEK!

Na posnetku je Smrekina hišica, ki je pastirski dom gornjegrajske pašne skupnosti na Menini planini. V tej jesenskem času že sameva, saj v njej ni več pastirja, ki okrog nje črede sivk in nekaj konjev. Ta mir zmotijo le v tam izletniki ali planinci, saj je planinski dom, ki je neposredni bližini, odprt za konec tedna čez vse leto.

MITJA UMN

ŽELJA PO SODELOVANJU

Mešani pevski zbor »Zelesar« iz Štor je mlad po starosti, saj deluje šele od začetka lanskega leta. Pri ustanavljanju zboru so imeli nekaj težav, ker so nekateri odpovedali sodelovanje. Toda zdaj zbor redno vadi in tudi nastopa. Zboru prepevajo delavke in delavci iz raznih tozdov Želje zarne in pa tudi krajanji Štor. Prepevajo predvsem domače narodne in umetne pesmi. S tem programom pa želijo v prihodnje leto izvesti tudi samostojen koncert in še nastopati.

Z LESTVIJO NAD STREHAMI

Ob tednu požarne varnosti je gasilsko društvo v Celju organiziralo več prireditev (Razstavo fotografij v Muzeju revolucije in v Likovnem salonu, razstavo gasilskih vozov in opreme). Veliko veselje pa so gasilci pripravili tudi mladim, ko so z veliko gasilsko lestvijo popeljali otroke nad strehe našega mesta. Upajmo, da to ne bo ena njihovih zadnjih gasilskih akcij, tovrstnih seveda, dočim »povih« jim želimo čim manj.

PRI SKALETOVIH V BUKOVJU

ISKRA TLI V GRAPI

Toplota je odšla z mladimi

V blatu, na dnu življenja še zmeraj tli iskra. Iskra vsak dan sproti kreše novo. Za nov dan, ki se bo rodil jutri.

Ampak dobesedno jutri, kajti pojutrišnjem bo morda že vse drugače. Kako naj bi drugače opisali življenje pri Skaletovih v Bukovju pri Gorici v Slivnici?

V razdrapani 300 let stari ti-pični kozjanski koči živi družina. Gospodar Martin si je nadel na pleča deveti križ. Noge so ga izdale, zemlja mu je izsrkala moč. Osem otrok ima. Raztepli so se po svetu. V bližini sta ostala dva. Hčerka Rozika ima 52 let. Ostala je ob očetu in njegovi drugi ženi Emi, ker je sama nesposobna za življenje. V ranih otroških letih je še lahko tekala po prostranih travnikih in hostah. Potem je prišla bolezen kot strela z jasnega. Otroška paraliza jo je skrivenčila in jo naredila sto in več kot sto odstotno invalidko. Predalec je že zdaj vse to, da bi se mogla spomniti gorja, ki ga je prestajala. Pred pol stoletja je bila pač ta bolezen še neozdravljiva. Najbrž se tudi nihče od domačih ni mogel zavedati, kakšne posledice ji bo pustila. Gospodinja in hkrati žena Ema ima 64 let. Naredi, kar je v njeni moči. Saj ne tarna, ne obupuje, čeprav je sama za vse. Misli pač s svojo glavo. Nekako ve, da je potrebno živeti, vztrajati in spet misliti na jutri. Če bo medtem padel sneg, bo pač padel sneg. In bo zima. Nič zato, koliko zim so že preživeli v tisti čumnati, bodo pač še eno!

Tudi nič zato, če jutri zmanjka zabele za žgance. Bodo pač jedli puste, kakor jih često. Če? Smo se nič kolikokrat vprašali še tudi potem, ko smo si podali roke v pozdrav in nasvidenje.

Slamnata streha, po slemenu ožgana od dima ječi pod lastno težo. Kaj bo, ko bo nanjo legel še sneg?

NA SVOJI ZEMLJI

Hiša je hišica. Okna so okenca. Na njih celo cvetijo vodenke. Ko da bi naznanjale, da bo tod vendarle še vzcvetelo drugačno življenje. Takšno, ki bi bilo vredno človeka. Človek, ljudje božji, vendar ne more živeti v blatu, pod podro stlano streho brez dimnika, v capah, če hočete, medtem ko stoji človeštvo na pragu 21. stoletja in se peha za uničujočim napredkom sodobnega časa! Ampak o tem pri Skaletovih ne razmišljajo. Ne vedo za svetovno energetsko krizo in ne za kopico drugih problemov, ki pesti človeštvo naše zemeljske oble. Od kod naj bi konec koncev vse to znali razumeti, ko je vendar pri njih v ospredju, ne da bi se tega sami zavedali, prvobitnost življenjske eksistence. Iz tega blata v zunanji svet, ki je tako blizu, za njih kot da ni poti. Morda je nikoli niti niso iskali, ker pač niso vedeli, da sploh obstoja. V tisti grapi v Bukovju je bilo nekoč lepo. Hvaležna kozjanska zemlja je vračala vložen trud, čeprav ni bila kdo ve kako darežljiva. Ko je začelo mlado življenje odtekat, se je postavila po robu. Stare in bolne roke so jo začele puščati v nemar in iz leta v leto ji je bilo manj mar, kako preživeti dolgo zimo, kako prehraniti troje ust, ki so ostali v grapi. Nit usode te družine je

postajala vse bolj krhka. Bo zdržala še nekaj let?

Gospodar Martin bolehen poleže v špampetu in trmasto vztraja, da iz te svoje kočice ne pojde drugam. Predolga leta je živel v njej, da bi jo zdaj, na starost izdal in pustil samo.

Betežna in pohabljen Rozika se v njej tudi čisto dobro počuti. Na srečo ne ve in se ne zaveda, da ji nad glavo razpada slamnata streha, da se lesene berge krivijo in lomijo pod njeno težo. Včasih se brez njih požene po dvorišču kar po vseh štirih in celo ponosna je, da to zmore. Govoriti ne zna. Iz njenega grla prihajajo le kruleči glasovi, s katerimi potoži, da jo bolijo noge. Kot da bi jih obtoževala za vse tisto, kar so ji vzele. A v očeh, sinje modrih očeh, tli iskra življenja. Tli volja do zmagovanja nad seboj. Skaletova dva jo imata rada. Pravita, da nikoli nista pomišljala, da bi jo dala kam drugam. Navajeni so drug drugega in preveč bi se pogrešali. Le Emo tu in tam prešinejo prebliski, kaj bo, če bolezen prikleni na posteljo še njo, ali pa da se zgodi še kaj hujšega. Kdo bo potem vsaj za silo kaj postoril?

KDO JE PRAVZAPRAV V BLATU?

Poleti so se pri Skaletih pomudili brigadirji brigade Rdečega križa, ki je delovala v okviru Zvezne akcije Kozjansko. Oče in Ema sta dejala, da so bili pridni, da so jim pobelili sobo. Sobo, v kateri vsi trije spijo na dveh posteljah, kuhajo, jedo, si kaj malega povedo in potem ugasnejo leščerbo. Seveda je ta belež zdaj že spet popolnoma črn, saj so Skaletov dimnik s slamnate strehe prestavili na le-

seno barako, ki jim je bila dodeljena kot »nadomestna gradnja po potresu«. Kot da bi se jih držala zla usoda! Če si barakar, barakar ostaneš, pa lahko pride še kaj hujšega nadnje. V tisti baraki ob hiši pa je prostora natančno za eno posteljo, mizo s klopjo, omaro in štedilnik. Nihče se v njej ne bi prijetno počutil, pa četudi bi moral tam preživeti eno samo noč. No, pa vsaj dimnik ima to domovališče Skaletovih, ki mu ga je postavila družba! Torej ima tudi odstotek manj možnosti, da se nekega belega dne ali trde noči ne vžge.

V trikotu med barako, »pravim domom« in nekdanjo kovačnico, ki je danes nekakšna shramba ali klet, se proti hosti nagiba hlevček. Tudi njega je že zdavnaj obgrizel zob časa. V njem prehlajeno mukata dve kravici in za pujsa je še prostor. Veter se zajeda v špranje in v tihih zimskih večerih, ko edino pot do domačije zamete sneg in tuli v nebo kot volk prek prerije.

Sredi dvorišča se podira lesena mizica s klopjo, kjer bi bilo ob zadnjih toplih jesenskih žarkih prijetno posedeti. Malo dlje od nje je lesena uta za stranišče. Iz bližnjega obronka se steka v zajetje voda. Za kuho, za napajanje živine, za pitje, če je klet že prazna. Pa tudi za pranje tistega, kar je pač pri hiši. Tega pa je bolj malo.

V občini, na socialni službi, v krajevni skupnosti in v bližnji sosesčini, pripoveduje Ema v imenu vseh treh, jim tu in tam priskočijo na pomoč. Nekaj starih sto tisočakov dobijo na mesec v obliki pomoči ali podpore, po obleko, pravi, se tudi sama kdaj pa kdaj oglasi na Rdeči križ v Szentjur. Tudi zdravnik je

že bil v hiši, se pohvali. Ata je bil celo v bolnici. Večkrat poudari, da vnuk Bojan, čeprav še rosno mlad, postori to in ono. »Pustite, stara mama, saj vi ne morete!«, ji pravi.

Pa so vsi ti, ki bi morali kaj storiti in pokreniti, dejansko res kaj postorili? Morda so res kdaj poskušali. Tudi otroci, ki bi v prvi vrsti morali misliti na gnezdo, ki je bilo nekoč toplo. In če že ni bilo življenje v tisti grapi prijetno, bi se morali kljub vsemu včasih, vsaj včasih, zazreti vase. Če jim gre danes bolje, ne bi smeli pozabiti na dom, ki je pač tak, kakršen jim je bil usojen. Nagonsko se vračajo lastovke v svoja gnezda. Če so, kdo ve zakaj porušena, zgradijo nova.

Kaj pa mi, ljudje? Gradimo in se pehamo za novim. Za boljšim. Pri Skaletovih pa ne vedo, kaj je to: bolje in boljše. Otopeli so, čeprav še malo toliko ne tarnajo tako kot mi, ki živimo v zunanjem svetu. Roziko bi najbrž najbolj razveselila židana ruta, Emo kilogram sladkorja, Martina zavojček cigaret. Kravi v hlevčku topla staja, mačke v hiši svoj kot, ki ga je ob našem obisku nemirna iskala tudi kužla, ko je porajala življenje.

Če boste kdaj potrkali na trhla vrata, nad katerimi visi številka Bukovje pri Slivnici 28, vas bodo trije Skaletovi toplo sprejeli in vam v znak gostoljubja ponudili tisto, kar pač imajo. Najbrž se bo mnogteri izmed nas potem vprašal: kaj pa smo naredili mi? Ali pa: kaj bomo naredili? Ne samo Skaletovi in še mnogi drugi na Kozjanskem ali pa okrog nas, tudi mi, s svojo potrošniško miselnostjo smo v blatu!

Tekst in foto: MATEJA PODJED

Oče ni mogel iz hiše. Noge ga izdajajo. Rozika je svoje berge prislonila k zidu in zlezla na stol. Ob njej se je postavila Ema.

Lesena baraka naj bi nadomestila dom. Martin pa o tem noče niti slišati. Ostal bo v stari koči.

TDF NE BI BILO, ČE GA CELJE NE BI VZELO ZA SVOJEGA

Celje je desetič zaživelo z domačim filmom. V minulih devetih letih je postavilo dovolj močno in trdno osnovo, da lahko danes o Tednu domačega filma govorimo kot o celjski manifestaciji, ki pomembno in kakovostno odzvanja v Sloveniji in Jugoslaviji.

CELJE - MESTO TEDNA DOMAČEGA FILMA, beremo v eni od številnih slovesno okrašenih izložb v mestu. In spet v drugi: **TEDEN DOMAČEGA FILMA - ORGANIZATORJI: DELOVNI LJUDJE CELJA.**

To sta gesli, ki povesta o TDF in njegovi povezavi s Celjem domala vse. Tedna domačega filma ne bi bilo, če ga celotno Celje ne bi vzelo za svojo kulturno manifestacijo. Tedna domačega filma ne bi bilo, če ga tudi finančno ne bi omogočili delovni ljudje Celja. Tedna domačega filma, slednjič, ne bi bilo, če ne bi vi, ki vsako leto polnite celjske kinodvorane, prihajali spoznavati naš, domač film, o njem govoriti in razpravljati, mu izrekati kritiko in priznanje.

Zato Teden domačega filma bo, dokler bo domači film, dokler nas bo ta kot del naše kulturne samobitnosti zanimal, dokler mu bomo še naprej z željo po napredku in uspehu doma in na tujem ponujali roko razumevanja, dobrih želja in iskrene ljubezni. Zato hvala vsem, ki prihajate na Teden domačega filma, na kinopredstave, pogovore o filmih, delovna srečanja, razstave, na vsa mesta torej, kjer se Teden domačega filma odvija. Hvala vsem, ki imate Teden domačega filma za svojo manifestacijo in ki ga s svojim denarjem omogočate. Ob tem posebej hvala vsem delovnim ljudem iz tridesetih delovnih organizacij, ki Teden domačega filma tudi letos sofinancirajo.

Srečno pot, deseti Teden domačega filma!

Besede predsednika organizacijskega odbora TDF Branka Stamejčiča na otvoritvi 10. TDF v Celju

RAZSTAVE TDF

V počastitev letošnjega 10. Tedna domačega filma so celjski kulturni delavci skupaj z organizacijskim odborom TDF-a pripravili tudi tri razstave. Namen teh spremljajočih prireditev je, da Celjani spoznajo svet našega domačega filma tudi v širšem razponu in ne le preko filmskih platen. Tako je bila v torek, 2. novembra, otvoritev razstave:

10 LET TEDNA DOMAČEGA FILMA

Deset let je dolga doba, in v teh desetih letih se je nabralo toliko zanimivosti, da je prav in pošteno, če jih sedaj ob jubileju zberemo in nekatere izmed njih znova priključimo v spomin. Razstava prikazuje celotno delo teh desetih let, še posebej pa so poudarjene nekatere premierne predstave, nekaj naših najboljših filmskih igralcev in seveda vse spremne prireditve. Tako je velik poudarek na razgovorih slovenskih filmskih delavcev in filmskih ekip s celjskimi osnovnošolci in srednješolci ter seveda delovnimi ljudmi in občani občine in celotne regije. Zbrani so tudi ostali fotografski in pisni dokumenti o preteklih srečanjih in posvetovanjih filmskih in drugih kulturnih delavcev ter o razstavah in drugih sporedih prejšnjeletnih Tednov domačega filma. Razstava je odprta v Muzeju revolucije in je za vse ljubitelje filma dobra priložnost, da si osvežijo spomin na delo in življenje Tedna domačega filma, s tem pa tudi vsega Celja.

RAZSTAVA LIKOVNIH VTISOV ŠOLARJEV

Vsi delovni ljudje in občani živijo s to vsakoletno osrednjo slovensko filmsko manifestacijo in tako tudi celjski osnovnošolci in srednješolci spremljajo filmski spored. Letos so si mladi likovni ustvarjalci ogledali dva filma in sicer osnovnošolci film Boj na požiralniku, srednješolci pa Razseljena oseba. Na ti dve filmski temi so tudi ustvarjali likovna dela, ki so sedaj na ogled v Domu JLA.

RAZSTAVA REVIEJE EKRAN

Ob jubileju Tedna domačega filma pa bo v Celju odprta še ena razstava, ki je povezana z drugim jubilejem. Slovenska filmska revija Ekran namreč praznuje letos 20-letnico svojega obstoja in ob tej priložnosti je pripravila razstavo, na kateri pregledno, z bogato zbranimi publikacijami opozarja na prehojeno pot. Razstava je na ogled v prostorih knjižnice Edvarda Kardelja v Celju.

IVAN FIDLER

ODMEV NA TDF

Naša neumorna terapeutka Elica, ki skrbi za kulturo v našem Domu upokojujencev v Celju, nas je pred dnevi razveselila z novico, da nas Kinopodjetje vabi na ogled filma Cvetje v jeseni. Vsi, ki smo mogli hoditi brez palice, s palico in celo nek invalid na vozičku smo si šli ogledat to filmsko predstavo, čeprav smo si ta film nekateri že prej ogledali. Vsi smo bili mnenja, da je film zelo lep in primeren za ogled. Jokali smo ob žalostnih prizorih pokojnih igralcev Jožeta Zupana in Elvire Kraljeve in se smejali smešnim prizorom. Take predstave bi radi še gledali. V imenu vseh upokojujencev iz Doma upokojujencev v Celju se prisrčno zahvaljujem za brezplačni ogled tega lepega filma.

PAVLINA KLANČNIK

DA BI BIL DOBER OBISK

Organizatorji TDF so tudi letos poskrbeli, da je prišla še pravi čas do organizatorjev kulturnega življenja v celjskih delovnih organizacijah in do pedagogov, ki se v osnovnih in srednjih šolah ukvarjajo s filmsko ali

umetnostno vzgojo, ustrezna informacija o letošnjih filmskih sporedih Tedna domačega filma.

Na pogovoru, ki je bil prejšnji teden v dvorani malega kina Union, so organizatorji razdelili gradivo z informacijami

OBRAZI TEDNA DOMAČEGA FILMA

SRETEN DJESNIČ

Med tistimi ljudmi, ki so si v desetih letih rasti Tedna domačega filma prizadevali, da bi bila manifestacija iz leta v leto boljša in da bi segla do ljudi - porabnikov filmske kulture, je tudi Sreten Djesnič, načelnik doma Jugoslovanske ljudske armade v Celju. Ta vojaški starešina je Tednu domačega filma pomagal iz dveh plati: najprej je bil vez med organizatorji prireditve in pripadniki JLA in je v tej organizacijski funkciji utiral filmom pota do številnih privržencev filmske umetnosti med pripadniki JLA. Po drugi strani pa je pomagal tako, da je Dom Jugoslovanske ljudske armade že od 4. TDF naprej gostil v svojih prostorih to filmsko manifestacijo. Sicer pa Sreten Djesnič o tem svojem sodelovanju pri organizaciji Tedna domačega filma pravi takole:

»Že pri četrtem Tednu domačega filma se je pričelo tesno sodelovanje te manifestacije z Domom JLA v Celju, ob petem TDF pa je Dom postal njegov gostitelj. V Domu JLA so namreč odtlej prostori organizacijskega odbora, press centra, v Domu JLA je sleherno leto po ena razstava Tedna domačega filma, tu se odvijajo pogovori z gledalci. Tako kot se je bogatilo sodelovanje med Tednom domačega filma in Domom JLA, pa se je poglobljalo tudi sodelovanje celotne garnizije z občani Celja, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in združenim delom. Poudariti moram, da smo pripadniki Jugoslovanske ljudske armade iz garnizije Celje veseli, ker pomagamo sooblikovati takšno manifestacijo in prizadevali si bomo, da bomo svoj del nalog natančno in odgovorno izpolnjevali tudi ob prihodnjih Tednih.«

MAJDA UMNİK

Vsekakor gre do Majdi Umnikovi velike zasluge za to, da je postala vsakoletno srečanje mladih filmskih ustvarjalcev iz vse Slovenije vsebinska sestavina Tedna domačega filma. Zgodilo se je namreč, da je bilo dvanajsto srečanje nekako v krizi, da ni imelo dogovorjenega organizatorja - prej se je namreč pod okriljem Zveze kulturnih organizacij Slovenije selilo iz kraja v kraj - in da je bilo vprašljivo, če ga bo sploh mogoče izpeljati. Zamisel, da bi steklo v okviru Tedna domačega filma je bila sprejeta in odtlej se mladi filmski

ustvarjalci iz vse Slovenije vsako leto srečujejo in izmerjujejo izkušnje v Celju.

»Ker sem sodelovala že pri izvedbi 2. Tedna domačega filma, hkrati pa sem bila dolga leta mentorica filmskega krožka na prvi osnovni šoli v Celju, sem se povsem razumljivo zavzela za to, da bi povežali srečanje mladih filmskih ustvarjalcev s Tednom domačega filma,« pripoveduje Majda Umnikova. »Danes, po sedmih letih sožitja obeh manifestacij lahko rečem, da je Teden domačega filma še kako pripomogel k hitrejšemu razvijanju filmske ustvarjalnosti med mladimi, kar je nenazadnje opaziti tudi ob tem, ko se nekdanji člani filmskih krožkov že pojavljajo kot samostojni filmski avtorji. Brez dvoma pa je plod Tedna tudi rast številnih filmskih krožkov, posebej v srednjih šolah.«

Majda Umnikova pa opozarja tudi na probleme, s katerimi se mladi filmski ustvarjalci nenehno srečujejo. Ta dejavnost nima podlage, kajti na AGRFTV ni katedre, ki bi se načrtno ukvarjala s te vrste filmsko ustvarjalnostjo. Ob tem pa je dejavnost najmlajših filmskih avtorjev vezana tudi na stroške, šole pa nimajo denarja za nakup nujnega materiala. Zato bo letošnje srečanje v času TDF znova priložnost, da se o teh problemih odkrito spregovori in najde tudi pota za njihovo razreševanje.

BRANKO GODNIK

Četudi nikdar ni bil član najožjega štaba ljudi, na čigar plečih sloni izvedba Tedna domačega filma, si te filmske manifestacije v Celju ni mogoče zamišljati brez Branka Godnika. Kot kinooperater Kinopodjetja Celje je namreč sodeloval že pri izvedbi prvega Tedna domačega filma, zvest pa mu je ostal vse do danes.

»V prvih letih Tedna domačega filma od nas kinooperaterjev ni terjal večjih naporov,« pripoveduje Branko Godnik. »Teden je tekkel samo v kinu Union in če odmisliš večjo odgovornost do filmskih projekcij, ki je ob takih manifestacijah normalna, drugih naporov ni bilo. Vse drugače pa je danes, ko poteka program v štirih celjskih kinodvoranah, ko je treba opraviti vrsto šolskih in drugih filmskih projekcij. Naj povem, da bo letos med TDF nad sto filmskih predstav, da bodo nekatere tekle hkrati, da bodo film-

jami o sporedu, še posebej ka vseh filmov, ki bodo prikazani. tako so odgovorili tudi na vsa vprašanja, ki so se posebej zadevala pri izbiri za izbor filmov, ki bi jih bilo dobro videti. Tako so za mladinski red ob letošnjem slovenskem 10. letu izumitelja Polža še posebej priporočili celoten izbor mladih filmskih filmov v kinu Dom in še ogled filma Gremlins naprej. Sred solam pa so posebej priporočili filmi ki bodo dobra osnova za kasnejše govore (Razseljena oseba, Živeti vsi ostali, Kaj ti je deklica).

V razgovoru z organizatorji kulturnega življenja v delovnih organizacijah so posebej opozorili na sprejete spremene TDF in še zlasti na izbor filmov iz Bosne in Hercegovine in red doslej nagrajenih slovenskih filmov, ki poteka v čast 10. letnice TDF kinu Metropol. Poudarili so po pravočasne informacije, še posebej delavce iz drugih republik.

Zanimanje je bilo na ravni, so organizatorji TDF razdelili informacijo gradivo, s katerim zdaj razpoložajo organizatorji kulturnega življenja v slovenskih delovnih organizacijah.

Veliko zanimanja je bilo tudi za nastanek organizacije pogovorov s filmi, mi delavci tudi izven določene regije (torej po prvih premierah filmov) in za možnosti priprave kulturnih dni na srednjih usmerjenih šolah.

ske predstave tudi na prostem. Res sicer, da smo vsi kinooperaterji vključeni v izvedbo predstav, a kljub temu je za vsakega od nas to velik napor. Branko bo imel - tako kot vsa leta poprej - na ramah filmske projekcije kinu Union, torej premierne filme, malokrat pa bo s prenosnimi aparaturami odhite tudi med solarje, kjer je bo vrtil filme.

»A tako je to delo,« pravi Branko Godnik, »in takega moram vzeti. Srečanje je le ta, da imam rad TDF, zato mi tu delo v času, ko teče, ni težko. Posebej pa sem vesel, ker iz leta v leto vidim kako Teden prispeva k popularizaciji domačega filma. Med TDF so dvorane polne, pa naj bo film dober ali slab. Zato je to res filmski praznik za Celjane in druge prebivalce tega območja. To je največ, kar je Teden domačega filma s svojim razvejanim programom mogoče narediti.«

MARLEN PREMŠAK-SEVER

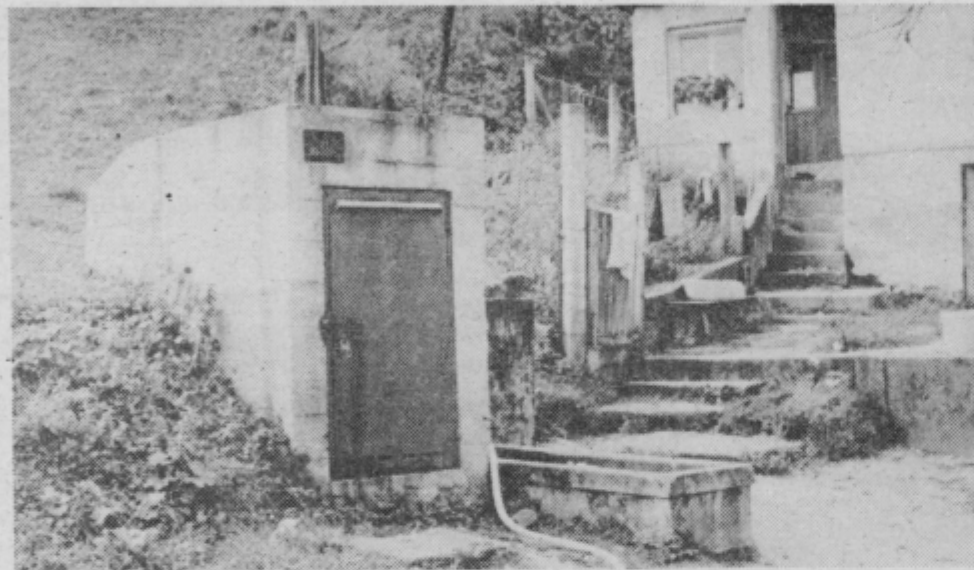
V okviru Tedna domačega filma so organizatorji vsa minula leta povsem enakovredno filmskemu delu pripravljali tudi vrsto spremljajočih prireditev, med njimi raznovrstne likovne razstave, deloma prenešene iz Pule, zvečeno pa po lastnem izboru. Po predstavah slovenskega in jugoslovanskega filmskega plakata oblikovanja, so svojo pozornost namenili predvsem likovni tvornosti otrok in dijakov in pripravljali razstave likovnih vtisov, kar so jih otroci likovno upodobili po ogledu slovenskih celovečernih filmov. Marlen Premšak-Severjeva je bila tista, ki je od leta 1975 nadalje skrbelo za pripravo in nemoteno izvedbo teh drugih razstav, ki Tednu gotovo dajejo pomembno obeležje.

»Teden domačega filma v Celju je ena tistih redkih prireditev, ki niso same sebi namen, prireditve z jasnim ciljem in namenom, prireditve, ki je zanimata zunanji blišč in lažna pomembnost, temveč s svojo celokupno zasnovano dejansko spreminjanje odnosov kulture in kulturnega ustvarjanja. Da svoj delež k temu je tisto, kar mene tudi vse ostale vodi, da vsa ta leta delujemo in nam ni žal ne truda ne časa. Skupaj, ljubiteljsko, zato pa manj odgovorno, skušamo tisto, kar smo si zaštevili, napraviti čim boljše, pravi Marlen Premšak.«

OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE

Polene so lep kraj, njihovo okolje pa je bogato ne le modernih nasadov vinogradov, ampak tudi gob, malin, kostanjev in divjadi. No, z divjadjo je skoraj prebogati, saj zlasti divji prašiči naredijo precej škode.

Z razširitvijo vodnega zbiralnika so v Polenah težave z vodo rešili. Ko bi jih le kmalu tudi v Žečah!

Značilen pogled na spodnji del Žeč od magistralne ceste Celje Slovenske Konjice. Cesta skozi Žeče je asfaltirana.

Ceprav so v krajevni skupnosti tri strjena naselja, pa je večina domačij raztresena po vseh zemeljskih valovih.

OBISKALI SMO KRAJEVNI SKUPNOSTI POLENE

DOBRI

Skupna želja je trgovina, nuja v

Skupnih značilnosti krajevni skupnosti Polene in Žeče nimata na pretek, a tiste, ki so, vplivajo na življenje v obeh. Sta v neposredni bližini Slovenskih Konjic, kjer zadovoljujejo krajani večino potreb, pa naj bodo kulturne, športne ali tiste čisto vsakodnevne. Dolga leta sta neposredno sodelovali v skupni krajevni organizaciji Socialistične zveze in pri delegacijah, del ceste, ki vodi iz Konjic v Polene uporabljajo oboji in so pri njeni izgradnji tudi sodelovali, oboji močno pogrešajo trgovino z osnovnimi življenjskimi potrebščinami v večji bližini in oboji znajo storiti tisto, za kar so se odločili. S prodornostjo, zagnanostjo, trdno voljo in tesno povezanostjo, ki temelji na medsebojnem zaupanju.

MALI ODLOČNI POLENČANI

Mala, a lepa je dolina krajevne skupnosti Polene. Le kakšen kilometer je dolga, še toliko ne široka, tako da kar mimogrede prečkaš njene meje in se znajdeš v sosednjih krajevnih skupnostih - Žečah, Konjicah ali Straniceh. Tudi ljudi ne živi dosti toliko, le 117 je vseh skupaj. Med njimi jih je kar 65 zaposlenih in odhajajo na delo v Konjice, Zreče, Velenje in drugam, le štiri družine pa so še zveste samo kmečkemu delu. Večina jih živi v zgornjem delu Polen ali kot pravijo domačini - na Vrholah. Tudi dva obrtnika premoro. Večina pa se ob delu ukvarja še s kmetijskimi opravili - v glavnem z živinorejo, sadjarstvom in vinogradništvom, tako da so tudi zaradi tega dolina in pobočja, ki jo

obdajajo privlačna in vabljiva v vseh letnih časih.

Polenčani so sami poskrbeli za urejeno življenje v svojem kraju. Večja dela so se pričela leta 1974, ko so na pobudo krajevne skupnosti pričeli zbirati prispevke za asfaltiranje ceste skozi Polene. Zbrali so 100.000 dinarjev, s pomočjo združenega dela, zlasti Konusa, pa tudi Lipa, sklada za družbeni standard občine in seveda z veliko lastnega dela so asfaltirali 2,5 kilometra ceste. Pri tej v kakšni krajevni skupnosti konjiške občine prvi akciji za asfalt v kraju, so pomagali s prispevki tudi nekateri krajani krajevne skupnosti Slovenske Konjice in Žeče, pa tudi krajevna skupnost Slovenske Konjice in Gozdno gospodarstvo. V Polenah njihove pomoči še niso pozabili.

Druga večja akcija je bila ureditev električne napeljave. Pralni stroji že skoraj niso več prali, še radila ni bilo moč poslušati. Naredili so torej nov transformator in potegnili nove vode. Spet so vlagali svoj denar in svoje delo, spet so jim pomagali tudi drugi - tokrat občina in DES. Z elektriko tako še nekaj časa ne bo težav.

V Polenah se še dobro spominjajo, kako so urejali vodovodno zajetje in napeljali 700 metrov novega omrežja. V kotu vasi, tam, kjer je bil že v stari Jugoslaviji rezervoar, so zgradili večjega - razširili so ga z enega na 30 kubičnih metrov. Tako kot delajo večino stvari so tudi nove vode naredili sami. Zgodnja pomlad je bila, deževje in mudilo se je. Kmetje so že čakali, da razkopano zemljo čimprej zravnajo in posejejo. Pljunili so v roke in naredili. Z vodo tako danes ni težav, saj so nekateri priključeni še na eden vodovodni sistem, par hiš, ki ob ureditvi vodovoda niso sodelovale, pa ima lastne rezervoarje.

TE LJUBE CESTE

Tako kot skozi kraj se tudi skozi življenje v njem ves čas vijejo ceste. Tisto najpomembnejšo so asfaltirali, to pa še ni bilo dovolj. Treba je bilo urediti cesto do zgornjega dela Polen.

Uredili so makadamsko, a kaj, ko na strmih pobočjih noben nasip ne ostane, zlasti, če odtočni jarki niso dobro urejeni. Okoli te ceste se zato suka prenekateri pogovor in tudi kri včasih zavre. Zato tudi ob razmišljanju o nadaljnjem razvoju kraja na to cesto ne pozabljajo. Nameravajo jo najprej dobro utrditi, če bo mogoče, pa tudi asfaltirati.

Pa še pri eni cesti so se izkazali. Z novim odsekom, ki povezuje vas Polene s krajevno skupnostjo Stranice po Konjiški gori. Sredstva za

Za svoje skupno delo borbami Žečani pridost izkoriščajo. Selitvazbrana vsa dokumenta

ta makadamski odsek leg krajevne skupnosti omogočila en kilometra še v konjiški temeljni zaciji Gozdnega gospodarstva - za 3 kilometre pa niso pridobili le cestno povezavo, ampak zrešili tudi nekatere

Franc Slapnik je našim obiskom še prednik krajevne skupnosti Polene, tako kot je leta. Na njegovih mislih, na njegovi odločitvi, na njegovih dejavnih volji je slovesni razvoj Polen. Resnično ljubljen je, da bi bremenil na mlajše rame, a te pa ni imela časovni retti. Prehitela jo je. Na cesti, daleč od

ŽEČE

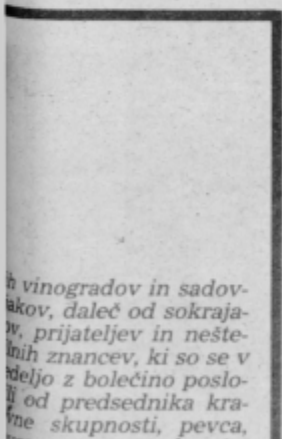
SLABI SOSEDJE

pa voda

...kimi mukami in pravimi...
...niso več potrebne, tu je...
...vsi zbirajo.

so se napletale okoli stare...
...ste. Da so bili krajan...
...nov odsek, so dokazali tu...
...ne za večino nenavaden...
...čin. Gozdni posestniki so...
...mljlo zanj brezplačno od...
...pili. Ker kaj takega ne sre...
...mo na vsakem koraku, jih...
...vedno naštet: Franc Dru-

...vinogradov in sadov...
...akov, daleč od sokraja...
...ov, prijateljev in nešte...
...nih zancev, ki so se v...
...deljo z bolečino poslo...
...od predsednika kra...
...ne skupnosti, pevca...
...ca, vzornega kmeto...
...ica, predvsem pa vsem...
...stoljubnega prijatelja...
...edno pripravljenega pri...
...očiti na pomoč. Takš...
...ljudi ni moč nadome...
...ti. Samo enkrat žive.

Ker sem o krajevni...
...upnosti Polene pisala...
...red usodnim dogodkom...
...v njej Franc Slapnik še...
...vi, prosim vse njegove...
...razumevanje.

škovič, Maks Brglez, Franc Kralj, Franc Slapnik, Martin Jelenko, Franc Kmetec, Franc Konec in Jože Švab.

DELO ŠE NI KONČANO

Res so v Polenah najnujnejše pogoje za življenje krajanom zagotovili, potrebno pa je še marsikaj. Naredili so na primer umetno osemenjevalnico, mladim so zgradili malo nogometno igrišče. Mladi, ki jih veliko v kraju ravno ni, so ga nekaj časa tudi dobro uporabljali in se je njihova ekipa v malem nogometu tudi v občini izkazala - potem pa je razpadla. Kljub temu v kraju niso obupali in so v planu predvideli 100.000 dinarjev za asfaltiranje ceste do igrišča, pa tudi igrišča samega.

Telefonskega priključka v Polenah še ni. Ker pa je za to treba vedno več denarja, upajo, da bodo vsaj javno te-

svoji hiši dolgoletni predsednik krajevne skupnosti Franc Slapnik. Pri njem so sestanki, tam so bile volitve, tja je treba, če se kar koli zgodi ali bi želeli, da bi se. Vsi so se tega navadili, najbolj preprosto in učinkovito je bilo tako vsa leta.

Pa še o nečem so le razmišljali - o kanalizaciji. Vse odplake se zlivajo v potok Polensico, ki izvira v kotu doline in se izliva v Dravinjo. Res je zato potok vse prej kot prijeten na pogled, a kam drugam bi pa naj kanalizacijo sploh speljali? O čistilni napravi pa se res še pogovarjati ne morejo.

TRGOVINA JE PREDALEČ

Tako Polenčani kot Žečani so enoglasni v sodbi, da je trgovina predaleč - šele na drugem koncu Slovenskih Konjic. Center Konjic se jim

V ŽEČAH SO SE OČETJE UMAKNILI

V krajevni skupnosti Žeče je prešla krajevna samouprava iz rok generacije očetov v roke mladih. S tem so uspešno razrešili prenekatero težavo, ki so jo prej povzročali že preveč osebni odnosi med posamezniki, mladi pa so na svoja pleča vzeli veliko odgovornost, ki jim jo, resnici na ljubo, starejši še vedno pomagajo nositi. Je pa to tudi potrebno, saj je dela v dobrih šest kilometrov raztegnjeni krajevni skupnosti precej. Krajevna skupnost se vije ob desni strani magistralne ceste Celje-Slovenske Konjice in sega do Polensice, Koprivnice in Stranic. Tu so tudi tri naselja: Žeče, Spodnje Preloge in Preloge pri Konjicah. Tod živi okoli 900 krajanov, med njimi je preko 300 zaposlenih, 10 pa je tudi čistih kmetov. Premorejo tudi gostilno - Uipi je zlasti po hrani znan precej preko krajevnih meja, pa tudi dva obrtnika opravljata svojo dejavnost v krajevni skupnosti.

KAR JE BILO OD NJIH ODVISNO SO NAREDILI

Kar precej dela so Žečani v zadnjih letih opravili. Največ je bilo seveda komunalnega. Asfaltirali so 2500 metrov krajevnih cest v Žečah in Spodnjih Prelogah - nekaj z referendumskimi sredstvi, nekaj s pomočjo občine, pa seveda z veliko samopripevka. Električno so prav tako za večino utrezno zagotovili, samo v Spodnjih Prelogah še težav niso rešili.

Pri vodi pa se je zataknilo.

Ustno izročilo je v Polenah bogato. Pravijo, da je kraj dobil ime, ker so iz Konjiške gore s širokimi sanmi vozili bukova polena, ki so jih potem prodajali. Skozi vas je nekoč šla tudi Rimska cesta, pa tudi pozneje so tod veliko vozili. Tudi kapela bi naj bila po pripovedi zgrajena v spomin na srečo v nesreči, ko se je kmetu pokvaril parizar in je voz drsel daleč nazaj, pa se vozniku ni nič zgodilo.

V vodovodnem omrežju cele krajevne skupnosti že štiri leta primanjkuje vode. Ne le, da to otežuje delo, da zaradi tega nekateri ne morejo rediti več živine, ki bi jo sicer lahko, si ne morejo omisliti kurje farme ali kaj podobnega - brez potrebe nastajajo med krajanami različnih delov napetosti. Če eni preveč odpro ventile, se to pač drugim krepko pozna. Pri vodi pa ni šele. Temu problemu v kraju niso kos sami, zato so tudi zaprosili za pomoč v občini in kaže, da bodo do leta 1985 vodo le dobili iz krajevne skupnosti Stranice. Preko milijon dinarjev bo za to treba nameniti. Pa bi lahko ta problem že davno premagali - če bi jim sosednja, z vodo bogata krajevna skupnost Stranice bila pripravljena pomagati. Žečani kar ne razumejo, da s sosedi niso mogli najti skupnega jezika in sprejemljivih pogojev. »Voda je venčar skupna last, ne pa posameznikova ali posamezne krajevne skupnosti,« jim še sedaj prekipava. Niso pozabili, da bi dovolj vode že lahko imeli, saj so bile velike

možnosti takrat, ko so napeljevali vodovod v Čretvež.

Če že ni šlo dobro s Strančani, pa z ostalimi sosedi dobro sodelujejo. S Polenami so tako veliko dela v preteklosti skupaj opravljali, z Dobravo se borijo za avtobusno postajo, ki bi jim obojim bila bližja kot sedanja pri odcepu za Zreče. To pa že sodi v program še ne sprejetega četrtega samopripevka v občini. V njem je poleg izgradnje vodovoda in avtobusne postaje še izgradnja prepotrebne telefonskega omrežja oziroma vsaj javne govorilnice.

V ŽIVLJENJU NOVO IN STARO

V vaško življenje, s še vedno trdno medsebojno poveznostjo, ki seveda vključuje tudi medsebojno pomoč in zaupanje, se vse bolj vrtajo tudi drobci modernega načina življenja. V vinogradih Predlog so se naselili vikendaši, domača ekipa mladih nogometašev, ki sicer nimajo svojega igrišča, pa po vzoru jugoslovanskega nogometa igra tudi s sposojenimi igralci. Treba je pač v korak s časom! Res pa na življenje v kraju močno vpliva njegova obmestna vloga. Nekaj časa so poskušali z ustanavljanjem dramskih in podobnih sekcij, a ni uspelo, saj krajanje večino svojih potreb zadovoljujejo v Slovenskih Konjicah ali pa v svojih delovnih okoljih in šolah.

Čprav tako na videz razbiti ostajajo trdna skupnost. To se močno odraža tudi pri delu Civilne zaštite, v okviru katere je izredno uspešna gasilska enota, dobro pa opravlja svoje delo tudi enota Rdečega križa. Sami ocenjujejo, da so krajanje zavedni, da se je nanje mogoče zanesti in tako lahko tudi smelo načrtujejo svoje dejavnost. Neuspešnih akcij ne poznajo.

lefonsko govorilnico lahko uredili. Razmišljali so že tudi o skupnih prostorih za delo krajevne skupnosti, pa je to predrago. Sploh pa doslej neke velike potrebe niti niso imeli, saj jim je že vsa leta gostoljubno odstopal za takšne namene prostor v

vse bolj odmika in odkar so zaprli trgovino Skalce je treba po vsako najmanjšo stvar do Konjic in skoznje na drugi konec. Tako odročno je. Skušali so doseči, da bi jim trgovino približali, pa niso uspeli. Pozabili pa na to še niso.

Jože Konec, predsednik KO SZDL Polene: »V tem kratkem času, kar imamo v Polenah lastno krajevno organizacijo SZDL, smo pri svojem delu tesno povezani s krajevno skupnostjo. Sedaj se pripravljamo na referendum o četrtem samopripevku, v katerem vidimo možnost nadaljnje izgradnje Polen. Krajanje na sestanku, ki jih skličemo, pridejo - ne sicer vsi, a dovolj, da se dogovorimo.«

Dušan Gorjup, predsednik krajevne skupnosti Žeče: »Menim, da je preskromno sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami v občini. Krajevne skupnosti tudi pogrešamo človeka na občini, na katerega bi se lahko neposredno obrnili in se z njim dogovarjali o reševanju naših problemov kot na neke vrste mentorja. Boljše zunanje sodelovanje pogrešamo tudi pri pospeševanju kmetijstva.«

Marjan Leskovar, predsednik KO SZDL Žeče: »Člani odbora naše krajevne organizacije se praviloma vključujejo tudi v vse drugo delo Na naše delo ima močan vpliv bližina Slovenskih Konjic in veliko število delavcev, ki večino aktualnih vprašanj obravnavajo že v svojih temeljnih organizacijah. Zato so naši sestanki vedno povezani z obravnavo za kraj pomembnih vprašanj.«

Mirko Jevšenak, podpredsednik krajevne skupnosti Žeče: »S predstavitvijo avtobusne postaje v našo večjo bližino ne bi samo olajšali prevoz delavcev na delo, ampak tudi šolarjem skrajšali pot v konjiške šole. Lažje bi bilo tudi za vse tiste, ki vozijo otroke v konjiška vrta, saj pri nas otroškega varstva nimamo urejenega in smo sedaj v glavnem prisiljeni, da otroke vozimo z avtomobili.«

MILENA B. POKLIČ

MLEČNE IN MESNE ZANKE

Izjemoma ne bomo za uvod preizkušali modrosti in izkušnje, da krava molze pri gobcu, ker smo jo že večkrat ponovili. Začnimo torej drugače!

Kljub temu, da nam pri Arji vasi v žalski občini raste nova regijska mlekarna, za katero smo neznansko dolgo (predolgo!) združevali interese, pa predvsem denar in jo nato komaj spravili skozi gosta naložbeno-omejitvena rešeta, z odkupom mleka na širšem celjskem območju ne moremo biti zadovoljni.

Nekateri že razmišljajo dokaj črnogledno (ali pa realno?), da bi utegnili ob sedanjih težnjah vse manjšega odkupa mleka, nova regijska mlekarna namesto mleka in mlečnih izdelkov predelovati izgube.

Zadnji dinarski dodatek oziroma regres pri litru odkupljenega mleka najbrž ne bo revolucionarno povečal mlečnega odkupa, ker je preprosto, za kmetovo računico stroškov mlečne proizvodnje in problemov s krmili, zakasnel in v celoti premajhen. Pri tem pa se je nadvse načelno mogoče prav imenitno strinjati z vsemi tistimi, ki pravijo in dokazujejo, da vsakršne regrese kaže uporabljati v glavnem za gašenje požara, torej bolj za izjemo inčasno dejanje, ne pa za pravilo ali celo tolikanj pogrešano in zaželeno sistemsko urejanje stvari.

Četudi mnogi potrošniki ne verjamejo več, da so osnovni razlogi za izredno slabo in celo vse slabšo prekrbo z mlekom in mesom na Celjskem v cenovnih neskladjih in še kakšnih drugih mesno ter mlečno kriznih, temveč da gre tudi za nesposobnost organizatorjev in pospeševalcev mesne oziroma mlečne proizvodnje ter preskrbe, pa so nekatera dejstva zelo zgovorna. Ta pa so, da mlečna proizvodnja upada zaradi vse slabšega odkupa, - slabšega celo v družbenem sektorju kot v zasebnem, kjer je indeks vsaj še nad sto - v polovici občin na Celjskem in, da se je tudi obseg pitanja od lani na letos zmanjšal za deset odstotkov. Pri tem ni odveč upoštevati še odhoda regijske živine po štirih nogah ali drugače v sosednjo republiko, kjer legitimni odkupovalci, ne samo tisti na črno, vedno znova znajo preplačati kilogram žive teže celjskega regijskega goveda.

To so spet dejstva in zaman je trkanje na kmetovo zavest v Obsotelju in še kje, da ni lepo in prav, če svoji kmetijski zadrugi ali kmetijskemu kombinatu pri poslih z živino pokaže hrbet.

Najbrž bodo potrebni drugačni in predvsem bolj učinkoviti ukrepi, kajti medrepubliško dogovarjanje ne prinaša ustreznih in pričakovanih sadov.

MITJA UMNİK

MOZIRSKO KMETIJSTVO

PREMALO ZA INTERVENCIJE

Predvsem pa jih tare pomanjkanje deviz

V mozirski občini vse bolj upada interes za večjo in intenzivnejšo proizvodnjo zaradi vse večjih neskladij med cenami reprodukcijskega materiala in končnih proizvodov. Primanjkuje jim tudi nekaterih vrst reprodukcijskega materiala, kjer se zlasti velja omeniti rudnine, krmna žita, krmila in gnojila. Za nabavo perutninskih in drugih krmil, gnojil, zaščitnih sredstev in rezervnih delov, pa jim primanjkuje tudi deviz. Slednjic pa velja omeniti še pomanjkanje sredstev za intervencije v kmetijstvu.

Specializirana kooperacijska proizvodnja mleka je postala ovira za pridobivanje pospeševalnih sredstev za kmetijstvo iz republiškega sklada in tudi od velikih potrošniških središč. Republiški zakon o intervencijah na-

mreč priznava pravico do družbenih intervencij samo za mleko iz družbenih farm in hlevskih skupnosti kmetov. Ker tega v Zgornji Savinjski dolini ni, družbena proizvodnja pa je minimalna, je vzpodbujanje mlečne proizvodnje v kooperacijskem kmetijstvu ostalo izven systemske ureditve. Mozirjani pravijo, da se jim godi velika krivica, ki je še zlasti občutijo hribovske kmetije.

Vse prepočasi poteka tudi izboljševanje razdrobljene zemlje v dolinskih predelih. Vzroke za to je treba iskati v zastareli miselnosti starejših gospodarjev, pa tudi v neizenačeni kakovosti kmetijskih zemljišč. Pogoj za bodoče arondacije in komasacije je osušitev zamočvirjenih zemljišč ter izvedba agromelioracij na slabših zemljiščih.

Za to pa so potrebna velika sredstva in družbena pomoč, ki je doslej še niso bili deležni.

V mozirski občini bodo še v naprej vztrajali pri dosednji usmeritvi v prirejo mleka, vzreji plemenske živine in pitane govede. Dopolnitvene dejavnosti pa bodo razvijali takšne, ki bodo čim manj odvisne od uvoženih reprodukcijskih materialov in bodo zanimive za izvoz. Od potrošniških središč, kamor prodajajo tržne viške, bodo odločno zahtevali sorazmerni delež finančnih sredstev za pospeševanje proizvodnje hrane. Pravijo tudi, da potrebnih deviz niso niti dolžni niti zmožni sami zagotavljati, zato bodo vztrajali na enotnem razreševanju tega problema v okviru Siseot.

JANEZ VEDENIK

UMETNA GNOJILA PRI KMETIH

Jesen je tudi čas, ko si dobri gospodarji preskrbijo dovolj umetnih gnojil za prihodnje leto. V teh dneh KZ Savinjska dolina razdeljuje umetna gnojila svojim kooperantom. Kmetje upajo, da letos težav z gnojili ne bo, saj bi kmetijstvo brez njih ne moglo uresničiti planov.

T. TAVČAR

ZDRUŽENA VETERINA

Vse kaže, da bo kmalu prišlo do združitve Živino-rejsko-veterinarskega zavoda in Veterinarskega zavoda v Celju tudi v strokovnem in fizičnem smislu, čeprav sta že sedaj oba pod isto streho ob cesti v Trnovlje.

Dobro sodelovanje po strokovni plati je že sedaj rodilo več skupnih nalog in spletlo nešteto strokovnih in delovnih povezav, ki bodo slej ko prej morale najti tudi svojo integracijsko samoupravno zaokrožitev, sta nam zaupala oba direktorja, dipl. veterinarja Branko Hus in Bojan Koželj. Že sedaj je bilo v praksi večkrat tako, da so bili menjaje drug drugemu »izvajalci« pri mnogih strokovnih opravilih. Integracija obeh zavodov bo nedvomno pomenila večjo učinkovitost veterinarske in živinorejske službe.

UM

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

VIŠJE OBRESTNE MERE!

V Ljubljanski banki Splošni banki Celje veljajo od 1. oktobra dalje nove obrestne mere za vezane dinarske in devizne hranilne vloge. Odločitev, kaj storiti s prihranki, je seveda vaša. Prepričani pa smo, da želite ravnati v skladu s pravili dobrega gospodarja in zato svoje prihranke vezati za daljši čas in si tako pridobiti tudi višje obresti.

Nove obrestne mere za nenamenske dinarske hranilne vloge so zdaj takšne:

- 7,5% za vloge na vpogled (nespremenjene)
- 13% za vloge vezane nad 1 leto
- 15% za vloge vezane nad 2 leti
- 20% za vloge vezane nad 3 leta

Koliko višje obresti prispevajo k rasti prihrankov, si oglejmo na primeru hranilne vloge 50.000 din:

	7,5%	13%	15%	20%
po 1 letu	53.750	56.500	57.500	60.000 din
po 2 letih	57.781	63.845	66.125	72.000 din
po 3 letih	62.114	72.144	76.043	86.400 din
po 4 letih	66.773	81.523	87.450	103.680 din
po 5 letih	71.781	92.121	100.567	124.416 din

(Zneski vlog z obrestmi vred so zaokroženi navzdol brez par!)

Gotovo ste opazili! Pri najugodnejši vezavi se hranilna vloga skupaj z obrestmi v štirih letih več kot podvoji!

Sicer pa, o vsem tem in podobnem dobite informacije v vseh enotah Ljubljanske banke Splošne banke Celje!

drvena industrija **vrhas** 78000 banja luka

SISTEM »DIV 08«

POSEBNOSTI IN UGODNOSTI!

- Prodaja posameznih elementov
- Spalnica s pomičnimi vrati

Sistem »DIV 08« prodajajo vse prodajalne pohištva na Celjskem območju.

SPOMINSKI PARKI NAJ SLUŽIJO ŽIVLJENJU

V nekaterih krajevnih skupnostih se ubadajo z vprašanjem, kje, v katerem delu kraja naj zasadijo 88 dreves v spomin na tovariša Tita. V razmišljanjih o tem se pogosto porajajo predlogi, naj bi bili ti nasadi častiljivo odmaknjeni od vsakdanjega vrveža in potisnjeni ob rob naselij. Utemeljujejo pa podobne predloge z dejstvi, da so nasadi v središčih krajev onesnaženi, da jih otroci, pa tudi odrasli krajanji premalo čuvajo in končno, da bi morali spominski nasadi ločeni od ostalih krajevnih površin tudi zaradi namena, s katerim so zasajeni.

Seveda takih in podobnih argumentov ni mogoče kar tako sprejeti, čeprav je treba spoštovati pobude in predloge, ki se odlikujejo v krajevnih skupnostih. Kajti nasad, četudi je spominski, mora biti sestavni del naselja in mora živeti skupaj z ljudmi. Nesmiselno bi ga bilo urejati izven življenja in vsakdanjega vrveža, ker na ta način ne bi opravljal svoje funkcije spominskega parka. Zato bi bilo prav, da v krajevnih skupnostih manj razmišljajo o kakem papirčku, ki ga bo v takem spominskem parku pustil razposajen otrok, temveč bolj o tem, kako bi se krajanji organizirali, da bi bil park vedno čist, urejen in odprt za vse ljudi. Le tako bo namreč spominski park z nasajenimi 88 drevesi za tovariša Tita - vsidran v srca tistih, ki ga bodo dan za dnem obiskovali, se v njem igrali in se v njem sprehajali - zadostil osnovnemu namenu.

DS

SREČANJE V CELJU

ZAGOŽENOV ŽIVIJO S CVETJEM

Rože potrebujejo ljubezen in znanje

Pravijo, da tisti ljudje, ki imajo radi rože, niso slabi. Nekateri celo trdijo, da te plemenite rastline ne uspevajo, če jih ne negujemo z ljubeznijo, zato se eni z njimi celo pogovarjajo, ko jih zalivajo.

če pustimo ob strani vse te trditve, v katerih pa je zrno resnice, velja za cvetličarko MILKO ZAGOŽEN, da jo je ljubezen do cvetja pripeljala v ta poklic. Sicer po dolgih ovinkih, saj se šele pet let ukvarja s tem delom. Mnogo prej pa je počela vse kaj drugega.

Pod Raduho, v Solčavi ji je tekla zibel in izučila se je za krojačico. Pa ji ubadanje z iglo nekako ni šlo, želela je doseči več. Vpisala se je v srednjo šolo in jo tudi konča-

la, se zaposlila v pisarni, pa ji tudi to ni bilo po meri. Še vedno ni dosegla tistega, kar je želela, kar bi ji napolnjevalo življenje.

Medtem se je poročila in našla v možu Marjanu odličnega tovariša.

Kar tako za hobi si je pri vrtnarju Skornšku v Mozirju ogledovala njegovo delo in se tudi tam začela učiti prvih skrivnosti, ki jih izdajajo cvetlice. Pravi, da je bil ta uk zelo dragocen, dopolnila pa ga je še z delom pri cvetličarki v Rogaški Slatini.

Potem je Milka dolgo oklevala in ko je bil lokalček na Mariborski cesti v Celju prazen, se je opogumila in z malim začela. Skrajna, ko jo ljudje še niso poznali, je vozila za silo, vendar z izgubo ni delala. Ko pa si je s svojo ustrežljivostjo in ljubeznivostjo ponudbe ter kvaliteto izbiro blaga utrdila stezo, je dobila večjo samozavest. Pri tem ji je vseskozi stal ob strani mož Marjan, ki ji cvetje dobavlja, pa še hčerka Lilijana, sicer je študentka agronomije, ir bo poglobljala vrtnarstvo ter vnesla v mamino obrt še večjo strokovnost. Takole, ko se znajdejo pred prazniki, poprimemo pri delu vsi. Ne merijo ur, žrtvujejo marsikatero noč, a uspehi so vidni. Lokalček na Mariborski cesti je že premajhen, a ne mislijo na drugega, ker imajo tu stalne stranke, ki zelo rade zaidejo v cvetličarno k Milki, če r.a drugega, pa po nasvet.

»Vsako rožo, vsako lončnico, ki jo na novo prinesem in je še ne poznam, moram preštudirati, da vem potem tudi svetovati. Po nje hodim v Split, Zagreb, veliko pa že dobim pri nas doma. Edino po okrasno blago (trakove, gobe) sem hodila v Italijo.

Zdaj bo malo težje, a če bom hotela ohraniti kvaliteto, potem bom tudi še šla. Hudo je to, da moram naročila celo odklanjati, ker me je v času največjega dela zapustila pomočnica. V veliko pomoč sta mi zdaj praktikantki iz Medloga, ki znata pripraviti lepe cvetlične aranžmaje. Tudi sicer sta pridni in verjetno se jima zdim malo sitna, ker zahtevam, da je delo dobro opravljeno.

Na sliki druga z leve Milka Zagožen, v ozadju mož Marjan ter tri Milkine »sodelavke«: Lilijana, Karmen in Majda.

Včasih se zgodi, da stranki ne prodam zaželjenega cvetja, ker ni kvalitetno, ker je staro in ji to tudi povem. Vsaka roža mora biti sveža, le taka ima svoj mik.

Tako razmišlja cvetličarka Milka in takšen je tudi njen odnos do cvetic. Mnogo ljubezni je zraven, pa znanja tudi, ki ga še kar naprej črpa iz knjig. Ko pripravlja šopek, je zanjo to pravi estetski užitek. Umetelno izbira cvetko za cvetko in jo preudarno položi drugo k drugi. Tako na-

stajajo izdelki, ki se lahko kosajo z »umetnimi« izučeni aranžerk. Ni kaj reči, čuti se, da jih dela z ljubeznijo - končno pa jo je ta nepremagljiva sila tudi pripeljala do zaželjenega poklica.

Pravijo, da se z mujo daleč pride. To velja za Zagožnovo Milko, dodali pa bi, da ji je znanje, ki si ga je nabrala iz knjig in v praksi pomagalo pri tem. Ljubezen pa smo že poudarili in jo izpostavili na prvo mesto. In to upravičeno.

ZDENKA STOPAR

Darko Golež

Maja Antonić

Peter Verdev

PLANINCI S POLUL

Z DRUŽBO JE BOLJ VESELO

Na OŠ Polule vzgajajo mladi rod planincev

Na osnovni šoli Frana Kranjca na Polulah že vrsto let deluje planinski krožek, ki se po svoji delovnosti lahko kosa z marsikaterim drugim krožkom ali društvom v občini.

Vsako leto je v krožku na dveh stopnjah, od prvega do petega razreda pa od petega do osmega, okoli 70 aktivnih mladih članov. V vsakoletnem programu je 30 ur teoretičnega programa, kjer se mladi seznanjajo z vsebino, kar jim bo na poti v gore ali na pohodih prav prišlo. Vsako leto je tudi več planinskih izletov. Na višji stopnji 14 na nižji pa 8. Gornjski planinci se udeležujejo tudi štirih večjih pohodov: Vsi tekmujejo za znak Pionir planinec. Lani so tekmovali za srebrne in bronaste značke, letos pa bodo nekateri dobili že tudi zlato. Sva pionirja se vsako leto udeležita tudi planinskega labora, za boljšo varnost na pohodu s pionirji, pa se vodiči udeležujejo seminarjev za planinske vodnike.

To pa ni vse. Planinci s Polul se povezujejo s starejšimi kolegi planinskega društva Železar iz Stor in z vrstniki na osnovni šoli Hudinja. Vsako leto se pionirji teh šol udeležijo skupnega pohoda na Plešivec. Mladi planinci so tudi iznajdljivi, k čemur veliko svetujeta njihov mentor in ravnatelj obenem, Milan Gombač in mentorica mlajših pionirjev Milena Pečnik. Koče namreč postavljajo že draga zadeva. Planinci pa brez njih ne morejo. Tu použijejo topli obrok pa tudi prespijo, kadar so na dvo-dnevnem izletu. Zato ponudijo svojo pomoč pri sekanju drv ali čiščenju okolice koč in je bivanje takoj bolj prijetno in cenejše. Na svoji poti pa nenehno skrbijo za čisto

okolje in pridno pobirajo razne odpadne reči, ki ne sodijo v naravno okolje, a jih nevestni obiskovalci vsepovsod dovolj natrosijo.

Zadnji večji pohod katerega se je udeležilo čez 20 pionirjev z osnovne šole Polule in Hudinje, je bil pohod posvečen narodnemu heroju Milošu Kupresu v Doboju, v začetku septembra. Vodiči so bili njihovi že izkušeni prijatelji planinci PD Železar. Pot je bila dolga 80 km, udeležilo pa se je še veliko pionirjev iz drugih republik. Na tem pohodu so bili tudi naši trije sogovorniki od katerih smo predvsem želeli zvedeti, kaj jih vleče k planinarjenju.

DARKO GOLEŽ se je šele v preteklem šolskem letu vključil v planinski krožek na hudinjski šoli: »Meni so všeč pohodi. Rad hodim po pokrajinah, ki se jih ni dotaknila industrija. Pa tudi družba v hribih je zmeraj dobra. Čeprav so kondicijski treningi kdaj dolgočasni, je pa čisto nekaj drugega, ko se odpravimo na Triglav ali Stol. V planinski šoli mi je zelo zanimiva zgodovina planinstva pa tudi drugih koristnih stvari o tem, kako naj hodimo v planine in o varstvu narave, se naučimo.«

MAJA ANTONIČ hodi na Osnovno šolo Franja Vrnčiča Hudinje: »V planinsko društvo sem se vključila ob začetku šolskega leta. Za ta šport so me navdušili starši, s katerimi sem že prej pogosto hodila v hribe. Tudi prijatelji so mi veliko pripovedovali. Zato me je pritegnila družba pa tudi lepe gore. Starši mi svetujejo, kako naj pomagam pri prvi pomoči, kako moram hoditi in kakšno opremo vzeti s sabo, da bo moja pot varna. Včasih se

bojiti, da se mi ne bi kaj pripetilo. Vendar, ko se s pohodom vrnem živa in zdrava, mi naslednjič še bolj zaupata.

PETER VERDEV, hodi v 7. razred na osnovni šoli Polule: »V krožku sem že štiri leta, v tem času sem naredil planinsko šolo in spoznal veliko novih prijateljev ter obhodil lepo število planin. Včasih se odpravim na pot tudi s starši, toda med vrstniki mi je bolj všeč, ker je naša družba vedno vesela in dobre volje. Raje pa hodim v gore kot na pohode, ker tam lahko še plezam.«

POGOVOR Z GIMNAZIJKO POLONO SELIČ

SLIVNIŠKO JEZERO IN ŠE KAJ VEČ

Za raziskovanje je potrebno mnogo truda

Polona Seličeva je že izkušena gimnazijka. Letos obiskuje 4. letnik in kot sama pravi, ji šola ne pomeni bistva življenja. Sicer je odličnjakinja, vendar pa se posveča predvsem pisanju in ljudem.

Obiskali sva jo s čisto posebnim namenom. Polona je namreč v prejšnjem šolskem letu delala geografsko raziskovalno nalogo z naslovom: VPLIV SLIVNIŠKEGA JEZERA NA OKOLJE in zanjo je prejela v Novem mestu zvezno plaketo za zaslužen prvo mesto. Želeli sva izvedeti čim več o tej nalogi, pa tudi o njenem literarnem delu in lahko rečem, da je najin rodovodnost v eni šolski uri doobira potešila. Ze prejšnji dan je na sestanku geografskega krožka predstavila svojo nalogo, tako da

sva imeli dokaj lahko delo.

Podatke je zbirala kar precej časa. Iskala jih je na vseh koncih, oglasila se je pri Nivoju, v Železarni Store, na Občini Sentjur, pomagala pa

si je tudi z anketiranci, na katere Slivniško jezero nima posebnega vpliva, v b) skupini tisti, ki čutijo posledice nastanka tega jezera in v tretji grupi tisti, ki so se zaradi jezera odselili. Pri anketiranju so ji pomagali člani geografskega krožka Gimnazije, z nasveti pa ji je na pomoč večkrat priskočila tudi mentorica, profesorica Zvezdana Knez - Šterbenc. Pri spraševanju je naletela na predvidene ugotovitve. Ljudje od jezera nimajo koristi. Zmanjšal se je pridelek pšenice, pot v šole in službo pa precej podaljšala. Tudi turizem, ki je obljubljal veliko koristi in denarja, še ni zaživel. Vse te podatke je strnila v referat, dodala je fotografije in natančne zemljevide Slivniškega jezera in si ob precejšnjem trudu priborila

prvo mesto.

Da pa je ne bi preveč izmučili z geografijo, sva ji zastavili nekaj vprašanj s področja literature. Izvedeli sva, da veliko piše, predvsem prozne tekste, ki opisujejo trenutne občutke. Sodeluje v Brstičih in lahko rečemo, da zelo uspešno. Ustavili sva se tudi ob njenem prostem času, ki ji ostane. Takrat rada bere, se ukvarja z ljudmi, rada se pogovarja, hodi v naravo in počne še marsikaj. In v prihodnosti? Posvetila se bo verjetno psihologiji, saj je njena ljubezen posvečena delu z ljudmi. Še vnaprej namerava veliko pisati, v načrtu ima novo raziskovalno nalogo, tokrat s področja literature. Seveda sva ji zaželeli čimveč uspeha tudi letos.

MATEJA HOČEVAR
VERA SKROBAR

RAZVEDRITE SE Z NAMI NA DECEMBRSKEM VIKENDU V LIPICI

Turistična poslovalnica
Celje, Titov trg 1
Telefon 23-448

1. dan 11. decembra:

Odhod iz Celja ob 7. uri zjutraj in potovanje z zelenim vlakom preko Ljubljane do Divače. Prihod v Divačo okrog 10. ure in avtobusni transfer do LIPICE, svetovno znane po izvrstni kobilarni belih »Lipincev«.
Zapeljali se bomo do hotela Maestoso, ki je dobil ime po slavitem Lipicanskem žrebču. V hotelu je pokrit bazen, savna, kegljišče, nočni bar, snack bar in prostorna restavracija, kjer nam bodo pripravili kosilo.
Popoldne si bomo ogledali znamenito kobilarno s programom dresure. Čas do večerje, boste lahko izkoristili za kopanje, kegljanje ali pa preprosto za počitek.
Po večerji pripravljamo zabavni program za vse udeležence izleta, posebna pozornost pa bo veljala vsem tistim izletnikom, ki jih že dolgo poznamo kot naše »stalne« stranke. Obličujemo vam pester in zanimiv program.

2. dan 12. decembra:

Po zajtrku se bomo odpeljali do Škocjanskih jam, bisera med podzemnimi jamami, ki so kljub velikemu številu obiskovalcev in slovesu ohranili svojo naravno lepoto. Po ogledu bo pripravljeno kosilo. Seveda ne bo manjkalo pršut in dobro kraško vino.
Popoldne nas bo zeleni vlak odpeljal proti domu. Prihod v Celje v večernih urah.
CENA IZLETA: 1690 dinarjev, s kuponom Novega tednika samo 1490 dinarjev.
V ceno izleta je vključeno: prevoz z zelenim vlakom na navedeni relaciji, avtobusni prevozi po programu, polni penzion v hotelu Maestoso, kosilo, ogledi po programu ter vodstvo in organizacija izleta. Organizator si pridržuje pravico zvišanja cene izleta v primeru zvišanja cen prevoznih in gostinskih storitev ali odpovedi izleta v primeru premalega števila prijavljenih (najmanj 70 oseb) ali višje sile.
ZELIMO VAM PRIJETEN IZLET!

TTG TURISTIČNA POSLOVALNICA
Celje

KUPON ZA IZLET TTG IN NT-RC

Prijavljam se za izlet v LIPICO 11. in 12. decembra

IME IN PRIIMEK _____

NASLOV _____

Kupon je vreden 200 din

LJUBICA ŠTEFANIČ

V KORAK Z MODO

Ljubica 17. na Festivalu dela na Reki

vrstni red se določi po številu točk. Torej je ocena dokaj objektivna. Ljubica je osvojila zelo dobro 17. mesto, v posebnem vrstnem redu za Slovenijo pa še boljše 3., za Ljubljankami in Mariborčankami.

Na celotnem tekmovanju ekipa Celja osvojila odlično mesto od 146 ekip.

Pa bo Ljubica ostala v te poklicu? Njena velika želja je da bi nekoč imela svoj loke nekakšen boutique, ki bi bil namenjen za moderne pričeske za mlade. Ukvarjala bi se striženjem, barvanjem in tra namí tako za ženske kot za moške. Že sedaj se v Brivnici Marko ukvarja bolj z mladimi, kar ti, kot sama pravi: »Mlad človek bolj razume mladega človeka.« Ljubica želi na tem področju v korak z modo.

Drugače je Ljubica mirno in prav prijetno dekle za kratke klepete. Včasih se preda bratrnj knjigi ali pa se odpravi na sprehod. Pa tudi odbojko Ljubica še vedno rada zaigra.

MATEJA ZALOŽNIK

TDO MERCATOR-JELŠA ŠMARJE PRI JELŠAH

razpisuje
prosta dela in naloge:

1. Vodje računovodstva
2. Vodje splošnega sektorja

Kandidati morajo razen splošnih pogojev in moralno-političnih kvalitiet izpolnjevati še naslednje pogoje:

Pod 1. - srednja ali višja izobrazba ekonomske smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj.

Pod 2. - srednja ali višja izobrazba pravne ali ekonomske smeri in najmanj 3 leta delovnih izkušenj.

Kandidati naj pošljejo prijave z ustreznimi dokazili v roku 15 dni po objavi razpisa. O izidu izbire bomo kandidate obvestili v zakonitem roku.

Trgovska delovna organizacija

SOZD
merx
CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

Veleblagovnica T

VSE ZA MRZLE ZIMSKE DNI!

Pestra izbira ženske, moške in otroške konfekcije, perila, pletenin in obutve.

Gospodar in gospodinja sta ljubeznivo sprejela nena- dnega gosta. Posebno trije otroci so bili navdušeni nad tujcem. Ko pa so zvedeli, da je daljni sorodnik, pa so bili sploh zelo prijazni.

Le redkokd je zašel tja gor. Gospodar ni bil nič posebno radoveden. Vprašal ga je po njegovi materi, ga spodbudil, naj se dobro naje in odpočije, ker je videti precej zdelan, mu nalil v kozarec vina, trčil z njim, rekel, da je na skednju dovolj prostora, ter mu zaželel lahko noč.

Gospodinja, ki je bila pri štiridesetih in prav nič plahoga pogleda, mu je dala platneno ponjavo in koc. Sinko ga je pospremil do skednja in Palček je po dolgem času spal približno kot človek.

Naslednja dva dni je samo spal. Na večer drugega dne ga je prišla klicat gospodinja. Palček se ji je oglasil šele čez čas. Stegoval je bose noge in brcal v dišeče seno.

»Ja!« je previdno del. »A misliš umreti od lakote? Mi smo spet že povečerjali. Pridi no v hišo.«

»Stopi noter!« jo je povabil Palček in medtem pokleknil, da bi spravil v red ponjavo in koc.

Prostor je bil majhen. Ležišče si je naredil na debeli plasti sena. Ob straneh sta bili leseni steni, ki sta se dvigali poldrug meter visoko in se nato nadaljevali na eni in drugi strani položno v širok prostor, ki je bil natlačen s senom.

Gospodinja je obstala pred njim in ga radovedno gledala.

Palček je bil kosmat in skuštran. Srajca mu je mahala ih hlač in od povsod so mu štrlele dolge bilke, da je bil podoben, ko je klečal pred njo, pritlikavemu senenemu možu. Vanjo se je zagledal z malce odsotnim pogledom. Smejale se ji je. Že dolgo je nihče ni tako pogledal. Niti se ji ni tako nasmehnil. Njen potemljen obraz so razsvetlile blage črte, ki so nenadoma vzcvetele in v zenicah ji je nekaj zagorelo.

Naglo je legla k njemu in Palček jo je začel brez besed ljubiti.

K njemu je prišla naslednja noč. Vse ji je povedal. Kaj je, kako je z njim, da beži, da se boji, da mu bodo prišli na sled, ker so mu še vedno, za petami, povedal je, kaj se je zgodilo pod hrastom, kako je obležal Miloš, da sta druga dva pajdaša pobegnila in izginila.

»Veliko sem premišljeval o tem dogodku. Še nikoli, odkar sem v hosti, se nam ni zgodilo kaj takega.

MIRAN SATTLER

PALČEK, ROKE KVIŠKU!

29

Vedno bolj sem prepričan, da nas sploh niso odkrili, ampak da sta se Rudi in Ciril odločila naju ubiti. Miloš je bil čisto na koncu z živci. Samo pil bi, se šel govornika in vsakega bi najraje ubil, če bi se mu uprl. Takrat je bil pijan. Od utrujenosti je bledel. Tudi sam sem bil kakor brez nog. Nihče od nas ni več pametno mislil. Rudi in Ciril sta streljala. Tisti, ki je meril na Miloša, je dobro odmeril. Drugi pa je zgrešil. Čisto malo je zgrešil. Za dlan. Rafal je usekal zraven moje glave. To, o čemer ti pripovedujem, tega se takrat nisem zavedal. Bil sem iz sebe. Planil sem pokonci. Skrajja nisem ničesar videl. Spal sem kot ubit. Zaspal sem, kot da nas nihče ne preganja. Zanesel sem se, da bo pod hrastom varno. Predolgo že živim v gozdu in predobro ga poznam. Bežal sem, nikoli še nisem tako bežal, da bi bil tako preplašen, brez glave. Vem, to je bilo zaradi rafala. Ko sem prišel k sebi, veš, sem se vrnil pod hrast. Miloša sem zagledal in spet zbežal. Zaduhal sem smrt. Drugič tisti dan. Že ne vem kolikoli sem preklel trenutke, ko sem se prvokrat srečal z Milošem. Tedaj se je vse to začelo. Zdaj sem tukaj, nazaj ne morem, naprej tudi ne!«

Tisto noč je Palček gospodinjji še marsikaj povedal. Tudi o skrivališčih, v katerih sta z Milošem kopicila ukradeno blago, dragocenosti in denar. Njegova pripoved je bila dolga.

Čeravno se je gospodinja zavedala, po vsem, kar je slišala in že prej vedela, da leži skupaj s banditom, zločincem, je občutila, kako je prav on, zloglasni Palček, v nekaj dneh vplival na njeno z dolgočasno in osamljeno življenje, kako jo je spremenil, predramil njeno

telo on obudil veliko želja. Najbolj pa je v njej pognal slo, ki ji je naredila dan lepši.

Lepo je bilo misliti ves dan na noč. Dogovorila sta se, da bo ostal še nekaj časa pri njih. Medtem bosta v bližini domačije našla primeren kraj, kjer naj bi izkopala bunker, in ga opremila, kolikor bo mogoče. V njem naj bi poslej živel Palček. Čez poletje v takšnem prebivališču ne bo tako hudo, do zime bosta pa že našla kakšno rešitev.

Naslednji dan je Palček našel v sosesi, v gozdu, ki se je razprostiral za skednjem in katerega že od začetka vojne nihče ni več čistil in trebil, primeren kraj za njegov bunker.

Kraj si je dolgo in natančno ogledoval. »Tukaj je, poglej!« je rekel gospodinjji, ko sta prišla med mlado smrečje. Smreke niso bile višje od dveh metrov. Rasle so na gosti in prekrivale zemljišče kakšnih deset kvadratnih metrov med štirimi starimi smrekami, katerih veje so se začele pobešati v višini mladih smrek.

V nekaj dneh je Palček izkopal ozek bunker. Gospodinja mu je pomagala. V košarah sta odnašala zemljo daleč na voz, ki sta ga pustila na stari zaraščeni gozdni poti. Gospodinja je vozila izkopano zemljo na cesto in jo trosila v jarek. Za to njuno delo so vedeli otroci, gospodar pa seveda ne. Brigal se je le zase in za svoje delo na kmetiji.

Bunker je Palček obložil z deskami, svežimi smrekovimi. Za na tla je nanosil nekaj debelega peska, ki bi prestrezal in upijal vlago. Iz debelih hrastovih plohov je napravil pod in streho. Prekril jo je z listjem in mahom. V bunker je vodil ozek vhod, dovolj širok, da se je mogel naglo spustiti skozenj, ali pa se privleči na dan, pod nizke veje smrek, ki so bile kakor mogočen baldahin.

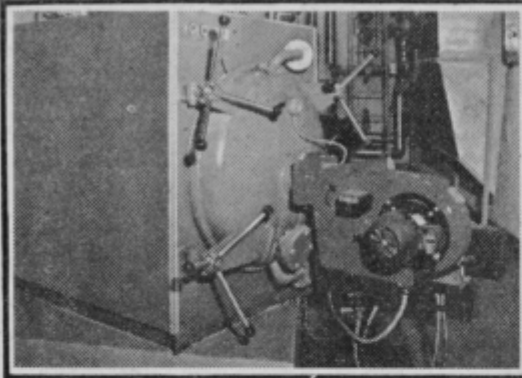
»Pričakoval sem, da bo vse skupaj mnogo bolj podobno krsti«, je rekel Palček, ko sta si z gospodinjjo ogledala njegov novi dom.

Ležišče je nekoliko dvignil nad tla. V kotu je stesal mizo in stol. To pa je bilo v bunkerju vse poleg police, na katero je naložil ducat nemških ročnih bomb. Na veliki žebelj, ki ga je ukrival v kljuko, je obesil dve brzostrelki, ki sta bili pripravljene na strel.

Ko je bil bunker nared, se je Palček poslovil od gospodarja.

»Kar cel dopust sem imel pri vas! Hvala za streho in gostoljubje. Zdaj pojdem v dolino. Kajne, da ne boste hudi, če se bom še oglasil? Pri vas je božji mir, ki človeku dobro dene!«

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA »EMO«

EMO		SESTAVA: VODA POD ZEMLJO, BEETHOV-NOVA 3. SIMFONIJA, DEL SUKANCA, POSEBNO OSMOČJE, VRSTA VRBE, JANIVO, NADUHA		
NAPENJANJE, NATEZANJE		E	Z	
TONI TOMŠIČ	O'NEILL EVGENE	GERMANSKI KRALJ	— PENI	T
				OKRAJSE V ARABSKEM SLOGU
				SLOVENSKO REVOLUCIONAR MIRA
				LESEN STEBER
				JADRANSKI OTOK
				KOS POKRŠTVA
				PREDSEDNIK ZDA Harry
				POLADALEC TLAKA
				OTOK ČAROV. KIRKE
EMO	STAR IZRAZ ZA BANTU CRVICE	MANJŠA PARTIZANSKA ENOTA	EMO	FR. LETOV. MESTO
				ORGANIZ. MOZGANI
				ARISTOTEL
				ODELEK JURSKE DOBE
				LEPO ČUSTVO
				100
				STARO IME ZA TALSKO
				SEMION NADSON
				PROSTOR ZA ŽIVINO
				ČLOVEK Z VELIKIM NOSOM
				ERILO RIMSKE LESJE
				KAREMINA
				EMO

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali le pravi ne rešitve, pošljite jih najkasneje do torka, 9. novembra do 9. ure. Rešene križanke lahko prinesete tudi osebno na vhodnih vratih še poštni nabiralnik. Na kuverto napišite **NAGRADNA KRIŽANKA** in svoj točni naslov.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE NOVI TEDNIK

VODORAVNO: SKRB, KOMIK, TRIOLA, KRAMA, RESNICA, ALAN, TEDEN DOMAČEGA FILMA, FALA, ONAN, COL, OV, LIT, TRTA, PREPELIČAR, JONATAN, AKSIOM, IKEDA, ARETE, GALONA, TEŽAK, ENOTA, NON, ARARA, SALON.

IZID ŽREBANJA

1. nagrado 300 din prejme: Truda Bečan, Liptovska 8, 63210 Slovenske Konjice
2. nagrado 200 din prejme: Nada Kmet, PTT 63000 Celje
3. nagrado 100 din prejme: Drago Bradač, Ljubljanska 10, 63000 Celje

Nagrajencem iskreno čestitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

HOROSKOP

- OVEN 20. 3.-20. 4.**
Pred vami je ugodno poslovno obdobje. Pričakujte tudi uspehe in manjša priznanja za delo. Uspešni boste tudi pri načrtih osebnega značaja. Družbeni stiki bodo ugodni in koristni. Če boste zadržani, vas bo nekdo še prej opazil. Zdravje, kot vedno.
- BIK 20. 4.-21. 5.**
Pred vami je obdobje vznemirjanj, preprirov in nesoglasij. V poslovnih in družabnih zadevah ne bo šlo vse po sreči, za nekaj ste krivi sami, za nekaj pa okolica. V sredini tedna pričakujte izboljšanje. Vas izgled ni vse, kar potrebujete. Zdravje dobro.
- DVOJČKA 21. 5.-21. 6.**
Obdobje raznih novih poznanstev, stikov in potovanj. Obveznosti iz preteklosti bodo spet prisotne, predvsem naloga, o kateri ste že razmišljali. Razočarala vas bo oseba, s katero ste se veliko družili. Če boste iskreni, se bo izplačalo. Zdravje, dobro.
- RAK 21. 6.-23. 7.**
Obdobje presenečenj, napetosti, zadovoljstva in uspehov, vse obenem. Ne bodite napadalni in prezrite, kar vas moti. Ob koncu tedna rešitev večje skrbi. V neki osebni zadevi se boste zmotili, brez posledic. Ne pričakujte, da vas bo partner vedno razumel.
- LEV 23. 7.-23. 8.**
Ugodno obdobje še naprej, čeprav so možne prehodne težave. Zaradi nove obveznosti pričakujte manjši spor na delovnem mestu. Popustite prvi, da nesporazum ne bo imel večjih posledic. Poslušajte nasvet starejših. V ljubezni vesela novica, za tiste, ki so obupali.
- DEVICA 23. 8.-23. 9.**
V teh dneh morate biti zelo potrpežljivi, saj vam pretijo neugodnosti, katere boste rešili samo s potrpežljivostjo. Rešili boste neke stare obveznosti. Doma je vse v redu, vendar ne boste zadovoljni. Kar zadeva ljubezen, pustite, da se stvari same rešijo. Zdravje, slabo.
- TEHTNICA 23. 9.-23. 10.**
Ker se približuje neugodno obdobje, ne prevzemajte večjih nalog in odgovornosti. Zmanjšajte zagon v službi in se posvetite sebi in družini. Tu vas čaka mnogo dela. Družite se s tistimi, kjer ste res zaželeni. Malo več zaupanja v partnerja ne bo škodovalo.
- ŠKORPION 23. 10.-22. 11.**
Dobro se boste počutili, zato vas manjše neprijetnosti v službi ne bodo motile. Iz situacije boste izvlekli korist, ki se bo pokazala pozneje. Zadovoljni boste v družbi, v službi in doma. Še vedno ne verjamete, da so čustva druge polovice prava.
- STRELEC 22. 11.-22. 12.**
Uspešno in ugodno obdobje še naprej, vendar pričakujte dogodke, ki ne bodo prijetni in bodo motili vaše delo. Pri tem se obnašajte, kot da se ni zgodilo nič. Pazite na obnašanje osebe, blizu vas, zahrbtna je. Če ste se odločili za spremembo, premislite.
- KOZOROG 22. 12.-20. 1.**
Na poslovnem področju nekaj ne bo šlo gladko, zato boste porabili več energije, saj naloge ne morete odložiti še naprej. Živčni boste, to bo občutila tudi vaša okolica. Ne žalite nekoga, ker ni kriv. Včasih hitra poteza reši problem. Zdravje bo boljše.
- VODNAR 20. 1.-19. 2.**
Obdobje brez bistvenih sprememb. Delo in poslovni odnosi so ugodni. Tudi družabni stiki so uspešni, pričakujte pa še nova poznanstva. Možnost nagrade, oziroma komplimenta. Problemi z mlajšim članom družine. Nekaj, kar se je že zgodilo, se nadaljuje.
- RIBI 19. 2.-20. 3.**
Ugodno obdobje še naprej. Končajte važne naloge in obveznosti. Izogibajte se potovanj in naporov, ker se niste dovolj odporni. V takem stanju, kot ste, bi srečanja, ki so pred vami, prinesla samo izgubo. Če želite uspeh v ljubezni, potrebujete boljše orožje.

ITALIJANSKA KRIŽANKA

- Vodoravno:**
- 1 - trgovski posel, preračunan na verjetni padec ali dvig cene in s tem na možnost lahkega in velikega zaslужka (0)
 - 2 - obolenje zaradi duševnega pretresa ob kakem hudem doživetju (0)
 - 3 - kratica grške protikolonialistične organizacije, nastale predvsem kot odpor proti britanskemu kolonializmu - livarska forma izdelana iz kovine (1)
 - 4 - kratica važnega organa Organizacije združenih narodov - vrsta grma - kratica združenja inženirjev in tehnikov (2)
 - 5 - ponavljalni glagol - avtomobilska oznaka mesta Celja (1)
 - 6 - gozdar - speleolog, raziskovalec jam (1)
 - 7 - različna soglasnika - največja teža tovora, ki ga še smemo naložiti na tovorni avto (3)
 - 8 - skrajšano moško ime - kemijski simbol za prvino galij - pesniško ime za Irsko (2)
 - 9 - vzornik - lahek dvokolesni, običajno cirkuški voz, s tremi konji vpetimi drug za drugim (1)
 - 10 - krpa - del opreme za vodenje konja (1)
 - 11 - zimskošportno središče na Pohorju - prizorišče v cirkusu (2)
- Navpično:**
- A - tabla s številčkami in črtami na števcu, za očitavanje določenih vrednosti (0)
 - B - pripadnik tajnega društva, ki se združuje v takoimenovanih ložah (0)
 - C - eden od sodnikov v grškem mitološkem podzemlju - samoglasnik

NT	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

- in soglasnik - smučarsko središče nad Slovenj Gradcem (2)
- D - geometrijski lik - loščilo, emalj (1)
- E - pamet - morski rak brez škarij (4)
- F - del roke - pristaniško mesto v Estoniji (1)
- G - mlahavost, bolezensko zmanjšanje tonusa - nadav, naplačilo (1)
- H - ocvirek - važnjačenje (1)
- I - rezultat tekme - konj, ki prvič dirka (1)
- J - žensko ime - veliko sito (1)
- K - ljubitelj, neprofesionalec - ljubiteljsko žensko ime (2).

NAGRADNO VPRAŠANJE

Današnje nagradno vprašanje posega v področje kemije. V nagradni kupon boste vpisali ime kemijskega elementa, za katerega vam bomo podali kopico podatkov, razen simbola seveda. No nikar se ne ustrašite »težkih« podatkov na začetku. Podajamo jih zato, da jih boste lažje preverili v ustreznih priročnikih.

Element je iz VI. skupine periodnega sistema. V zemeljski skorji ga je vključeno z označjem 2. 10⁻¹⁴ utežnih odstotkov. Vrsto število je 84, atomska teža 209, število izotopov 21, tališče 282° C, vrelišče 962° C, gostota 9,32 g/cm³.

Element je radioaktivna, srebrno bela, svetla kovina, ki se zaradi svoje močne radioaktivnosti v temi svetli. Po žlahtnosti se lahko primerja s srebrom, po kemijskih lastnostih pa je podoben telurju. Nahaja se v uranovi smolnici svetilci kot kratkoživ radioaktiven produkt uranove razpadne vrste. Uporabljamo ga predvsem v jedrski fiziki kot izvor nevtronov.

Če še niste ugotovili za kateri element gre, vam izdamo še nekaj zanimivih podatkov. Odkrila sta ga leta 1898 Marie in Pierre Curie, poimenovala sta ga po rojstni domovini Marie, danes pa ga pridobivajo z obsevanjem bizmuta v jedrskem reaktorju.

1. nagrada 300 dinarjev
2. nagrada 200 dinarjev
3. nagrada 100 dinarjev

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

- MALA KRIŽANKA**
Vodoravno: MAKO, OSAKA, STROJ, TAMPA, EIS, BALORIKS, KEČUA, SKLAD, ANTE.
- ANAGRAMA DVOJČKA**
1. lik: VRANA, NARVA, VARNA, ANVAR, RAVAN. (VARAN)
2. lik: KRONA, NORKA, NAROK, ORKAN, AKRON. (KORAN)
- PALINDROMNI REBUS**
Rešitev: OSEM O V I VRC brano nazaj: ČRVIVO MESO

KUPON

Odgovor _____

Ime in priimek reševalca: _____

Naslov: _____

Bodeči

NOVI tednik

DIETA

- Dajte mi prosim rdečilo za ustnice!
- Mastno ali suho?
- Suho. Moj fant ima dieto.

*Kdo le pravi, da je kriza?
Saj je polna naša miza.
Kdo le pravi, da ne gre,
saj od mize teče še!*

Znana je resnica, da se redki Celjani, ki okusijo vonj drugih večjih mest neradi vračajo v »provincio« ob Savinji.

To se je pokazalo tudi ob nedavni prireditvi CELJANI - CELJANOM. Veliko jih je obljubilo, malo prišlo. Zadovoljili so se že z reklamo, da bodo nastopili!

OBVESTILO

V soboto bodo začeli v Škofji vasi z začetnim tečajem jahanja.

Pa da ne bo pomote.

Začne se začetni tečaj jahanja konj.

ZIMSKI ČAS

Pri nas uvajamo uradno zimski delovni čas. Začetek dela bomo premaknili malo naprej.

Mi s tem gotovo ne bomo imeli težav.

Saj smo navajeni, da radi delo odlagamo na poznejši čas.

KINO UNION

PREMIERNI SPORED

BODEČEGA

TEDNA DOMAČEGA FILMA

UČNA LETA IZUMITELJA POLŽA - ali učna leta po polžje se razvijajočega našega izumiteljstva.

BOJ NA POŽIRALNIKU - obračunavanje med jeznicami zdomci in cariniki na mejnem prehodu Požiralnik (požira v tujini kupljene stvari).

ŽIVETI KOT VSI OSTALI - film o naših željah, da bi živeli kot vsi ljudje v razvitem svetu, vendar pa bi delali čimmanj.

VARLJIVA VERA - o dami, ki je izkoristila prav vse luknje in se vključila v krog jugoslovanskih milijarderjev.

RAZSELJENA OSEBA - s telesom je v službi, z mislijo na vikendu, z dušo pri ljubici.

DESETI BRATJE - film o mladih, ki se šolajo, pa se po šolanju ne bodo mogli zaposliti.

VONJ PO KUTINAH - želeli so posneti film z naslovom Vonj po limonah ali Vonj po bananah, pa tega sadja pri nas že dolgo ni.

MARATONCI TEČEJO ZADNI KROG - glede na to, da je naša stabilizacija res pravi maraton, bomo na ta krog čakali še dolgo.

PUSTOTA - film o večernem življenju v Celju.

KAJ TI JE, MILKICA

POSTANI PEK - so rekli včasih. BOŠ VEDNO PRI KRuhu.
POSTANI ČRPALKAR - pravijo zdaj. BOŠ PRI BENCINU.

DOSLEJ SO BILI OB MESECU VARČEVANJA GLAVNI REKLAMERJI BANKE. LETOS JE ZIS!

deseti
teden domačega filma
celje 1982
od 3. do 10. novembra

Tudi organizatorji Tedna domačega filma so se vključili v naša stabilizacijska prizadevanja.

Znano je, da v nekaterih delovnih organizacijah delajo tudi ob prostih dnevih, samo da bi več naredili.

Organizatorji TDF so se v to vključili na svoj način - pripravili so teden, ki ima OSEM dni.

BODEČE VPRAŠANJE

Ljudem, ki nimajo obraza, pravimo brez-obrazneži.

Kako pa naj rečemo tistim, ki kljub sedanjim prizadevanjem za konkretnejšo odgovornost še vedno nimajo imen in priimkov?!

Bojda bi jim najbolj ustrezala oznaka vezniki - ker imajo gotovo kakšno dobro zvezo.

PRAŠNA MRZLICA

DA PRAŠKA NI - SO GLASNO VPILI!
ČEPRAV SO VREČIC PET
ALI PA DESET
ŽE NA PODSTREŠJE SKRILI!

ZDRAVILNE RASTLINE

BREZA

Breza (*Betula pendula*) je vitko drevo z deblom, oblečenim v saten, z razkuštrano krošnjo in je okras vlažnih gozdov in močvirij. Lubje se lupi v značilnih, vodoravnih trakovih, tako da se včasih pokažejo okrog debla čudoviti črni pasovi. Ovalni, nazobčani listi postanejo jeseni rumeni. Spomladi zraste na brezinih vejicah dvoje vrst mačic. Krajše, ki štrlijo v zrak, nosijo ženske brazde, daljše, navzdol viseče pa so moški prašniki, iz katerih se vsipajo pravi oblaki cvetnega prahu. Pri brezi so zdravilni listi, popki, skorja in sok in iz njih pripravljamo čaj ali pa jih uporabljamo zunanje kot kopel, obkladke ali vodico za izpiranje. Pomembna sta tudi brezovo oglje in brezov katran.

Listi vsebujejo veliko čreslovine in saponinov, grenčice, nekaj eteričnega olja, mineralne snovi. Brezovo lubje vsebuje brezovo olje, čreslovino in druge snovi. Čajni preliv iz brezovih listov pospešuje izločanje seča. Ugotovili so, da se izločanje poveča za nekajkrat. To odvajanje vode je pomembno takrat, kadar se v telesu nakopiči voda zaradi vnetih ledvic, motenj krvnega obtoka. Ker se s tem pospešeno izloča sečna kislina, je brezov poparek priporočljiv tistim, ki jih muči giht. Če pijemo čaj iz brezovih listov dalj časa, se bodo raztopili celo ledvični kamni, raztopil pa se bo tudi ledvični pesek. Nikoli ne smemo čaja iz brezovega listja kuhati, temveč liste le poparimo in pustimo, da se ohladi.

Zdravilen je tudi sok, ki ga dobimo spomladi z navrtanjem debla. Pijemo ga po kozarčkih dalj časa in je dobro domače zdravilo za čiščenje krvi, ledvic. Zunanje so blagodejni obkladki na nečisto kožo, lišaje, kopl pa tudi dviga splošno počutje. Zelo znana je uporaba brezovega soka za zdravljenje lasišča in las. Pospešuje rast las, odpravlja prhljaj in izpadanje las.

Tudi v ljudskem zdravilstvu je breza zelo čislana. Zoper želodčne in črevesne krče priporočajo tri žlice svežega soka premešane z osminko belega vina in dobro pogrete. Pijemo po požirkih. Za pomladansko čiščenje krvi in za preganjanje pomladanske utrujenosti pa priporočajo čajno mešanico iz brezovih listov, koprivovih listov, njivske preslice, brinovih jagod in koruznih laskov. Eno veliko žlico čaja prelijemo s krompom, pustimo da se popolnoma ohladi in pijemo nekaj tednov po tri skodelice na dan. Za čiščenje ledvic pa si namešamo enake dele brezovih listov, korenin plažeče pirnice, cikorijske, koruznih laskov, kilavca, porove mete in kamilice. Žlice čaja poparimo s pol litra vrele vode, ohladimo in pijemo čim večje količine čaja, da se ledvici čim bolj čistita.

BORIS JAGODIČ

PLANINSKE IVERI

● Sekretariat za delo z mladimi v meddruštvenem obdoru planinskih društev Savinjska dolina je prejšnji teden sprejel poročilo o opravljenem delu ter potrdil načrt bodočih akcij.

● Uspešno je bil zaključen pionirski tabor v Logarski dolini, ki ga je organizirala cinkarniška planinska sekcija za šolsko mladino. V teh mesecih so izvedli tudi več akcij, predvsem pa so bili organizirani izleti v počastitev društvenih praznikov.

● Konec tega meseca je bilo na Homu srečanje mladine MDO Savinjske, ki so ga organizirali zabukovski planinci. Prespali so na Homu; drugi dan pa so se odpravili na Kamnik, obiskali pa so tudi spomenik v Pongracu. Med njimi so se zadrževali starejši planinci in borci NOB, ki so obujali spomine v teh krajih.

● Prvi petek, soboto in nedeljo v novembru bo na Šmohorju republiški seminar za načelnike mladinskih odsekov. V petek, 5. novembra se bodo udeleženci zbrali ob 16. uri pred železniško postajo v Laškem in skupno odšli na Šmohor. Prvi večer bo predavanje, prav tako naslednji dan. V nedeljo, po zaključnem zboru bo odhod udeležencev proti Kalu in naprej proti Hrastniku. Tega zbor se bo udeležilo okoli 50 mladih.

● Prvo soboto v decembru bo na Šmohorju še tradicionalna prireditev »domače planinske kolone«, s katero zaočkroži društvo letne akcije in se pripravi za prihodnjo sezono.

FANIKA LAPORNIK

RECEPT TEDNA

BABA Z RUMOM

Sestavine: 27 dkg moka, 13 dkg masla, 10 dkg sladkorja, 1 dkg kvasa, 4 jajca, malo mleka, 10 dkg rozin, 3 kozarčke ruma, sol

Pripravimo testo: 10 dkg moka zmešamo s kvasom, ki smo ga raztopili v malo mlačne vode v zelo mehko testo. Damo ga v skledo in pustimo 20 minut vzhajati. Preostalo moko stremo v večjo skledo, napravimo na sredi vdolbino, denemo vanjo razdrobljeno, že vzhajano testo, jajca, ščepec soli in približno pol dcl mlačnega mleka. Testo krepko obdelujemo in udarjamo z njim ob skledo, dokler ne postane dovolj prožno. Maslo pomešamo z moko in ga po malem vmešamo v testo.

Pustimo da vzhaja tako dolgo, dokler ne podvoji svoje prostornine. Nato testo obdelujemo naprej, dodamo sladkor (eno žlico) raztopljen v nekaj vode. Rozine namočimo v rumu, jih odcedimo in jih vmešamo v testo.

Visok rebrast model premažemo z maslom, ga napolnimo do polovice višine s testom in postavimo na toplo mesto, da ponovno vzhaja. Ko seže do roba modela, ga postavimo za 40 minut v srednje vročo pečico. Pečeno mora imeti lepo zlato barvo, v zgornjem delu mora odstopiti od modela, zobotreb, ki ga započimo v baba, pa mora ostati suh. Pustimo, da se ohladi in nato zvrnemo sladico na primeren krožnik.

V posodico damo sladkor in ga raztopimo v dcl vode. Vre naj nekaj minut, nato posodico odstavimo z ognja, dodamo rum in s tem sirupom poškopimo baba, dokler je še mlačna.

Preden ponudimo, počakamo, da se popolnoma ohladi.

RIBIŠKE

SREČA ALI...

Da se ribiška sreča ne nasmiha vselej samo moškimi, dokazuje tale posnetek. Na njem je članica RD Celje Anica Trojan s svojim plenom, 6,50 kg težkim belim amurjem.

Tistega dne se bosta zakonca Trojan gotovo vedno rada spominjala. Ko sta se v zgodnjem jutru Anica in njeni mož Jože, prav tako član celjskega RD, odpravljala ribariti na Šmartinsko jezero, verjetno nista niti slutila, kakšen ulov ju čaka.

Najprej je Jože ujel kapitalnega 13 kg težkega luskinarja, nato pa je še žena potegnila na breg tega amurja.

OTROŠKI VRTILJAK

Dragi prijatelji!

V tednu dni, odkar smo bili zadnjič skupaj, sta se en za drugim zvrstila kar dva pomembna dneva. Najprej 31. oktober, svetovni dan varčevanja, takoj nato pa še 1. november, za katerega menda ni treba posebej praviti, kakšen dan je. Z nekaj prispevkii smo se teh dveh dni spomnili tudi na našem vrtiljaku.

Sicer pa je naš kotiček danes spet nekoliko obširnejši, zato bo branja zopet precej. Torej veselo na vrtiljak.

Vaša Nadja

Pred časom smo v našem časopisu pisali o dvigalih in o nevarnostih v njih. Vožnja z dvigalom je lahko namreč zelo nevarna. V njih se je ponesrečilo že več otrok. Med njimi je bil tudi 11-letni Slavci, ki se je ponesrečil tako hudo, da je moral umreti. Njegovi sošolci so nam poslali prispevek, v katerem se spominjajo nesrečnega prijatelja. Žalostno pišmo pa naj bo tudi opomin vsem, da boste v dvigalu vedno nad vse previdni.

Slavci je bil zelo dober sošolec in prijatelj. Star je bil 11 let, ko se je ponesrečil.

Na počitnicah je bil pri sorodnikih. Stanovali so v bloku. Do njihovega stanovanja je vozilo dvigalo.

Slavci in njegov bratranec sta se igrala na dvorišču. Ko sta se igre naveličala, sta odšla v dvigalo, da bi se odpeljala v stanovanje. Slavciju je padla žoga z rok. Ko je mislil pobrati žogo, so se vrata zaprla in takrat se je zgodilo najhujše. Izgubili smo Slavcijo.

Težko nam je za njim, ker smo ga imeli vsi radi. Sedaj vsak teden obiskujemo njegov grob.

UČENCI 3. IN 4. RAZREDA
OŠ GORENJE

VARČEVANJE

Vsak človek, ki si želi nekaj kupiti, mora varčevati.

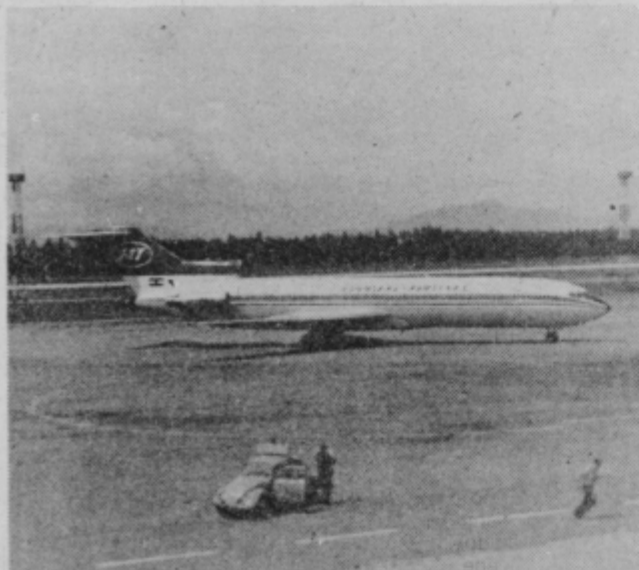
Bila sem stara pet let, ko mi je mamica v trgovini kupila rdečo pikapolonico. Sprva sem mislila, da je igrača, a kasneje sem videla, da je hranilnik. Skoraj vsak dan sem vanj vrgla kak dinar. Hranilnik je kmalu postal poln in z mamico sva ga odnesli v banko, kjer so prešteli prihranjeni denar. Začela sem znova. Zbrala sem že spet nekaj denarja, ko sem v trgovini videla ploščo, ki sem si jo želela. Zato sem skušala vdreti v hranilnik. Toda hranilnik se ni in ni in ni hotel odpreti, le včasih je padel kak dinar na tla. Tedaj pa je v sobo stopila mamica in bila zelo presenečena nad mojim početjem. Poučila me je, da tako ne smem ravnati s hranilnikom, nato pa sva odšli v trgovino, kjer mi je mamica kupila tisto ploščo.

Od takrat nisem nikoli več vdrala v hranilnik. Sedaj nosim denar v Pionirsko hranilnico, ki jo imam na šoli in pridno varčujem.

NIVES HALUŽAN, 6. a
OŠ bratov Juhart
SEMPETER

DENAR

Denar, tega človekovega znanca, brez katerega bi težko živeli, srečujemo povsod v življenju. Z njim lahko kupimo skoraj vse stvari. Težko si je predstavljati življenje brez njega, toda tudi denar ima dve plati, dobro in slabo.

Ta posnetek nam je poslal TEODOR ORTL, učenec 6. c razreda na OŠ Primoža Trubarja LAŠKO. Fotografija letala, ki je ravnokar pristalo, je spomin na šolsko ekskurzijo in na brniško letališče. Teodor pa je s sošolci obiskal tudi živalski vrt.

»Tega smo se najbolj veselili,« nam je pisal. »V živalskem vrtu smo opazovali smešne opice, mogočnega leva, zebra, tigra in druge živali. Med potjo domov smo se ustavili še v Mozirskem gaju in občudovali negovane cvetoče grmičke.«

jo v posebnih tiskarnah. Tako denar nastane, toda kako ga ljudje dobijo? Zaslužio ga z delom v tovarnah, raznih podjetjih in ustanovah. Nato ga pripravijo v trgovinah, trgovine pa denar porabijo za blago, ki ga odkupijo od tovarne. In tako smo spet na začetku. Tako denar kroži od potrošnika do prodajalca.

Tako. Nekaj sem vam povedal, veliko pa boste morali še sami prebrati, saj je bilo napisanih že veliko knjig o tem našem vsakdanjem spremljevalcu - denarju.

SEBI KOPUŠAR, 5. a
OŠ bratov Juhart
SEMPETER

NEJČIJU

Mali Jernej je z boleznijo prišel v prvi razred. Večino šolskega leta je preživel v bolnici. Mi smo mu vsak teden pisali, kaj je v Vitanju novega. V drugem razredu smo izvedeli, da je njegova bolezen neozdravljiva. Jernej drugega razreda ni izdelal, saj je bil vse leto v bolnišnici. Prestal je petnajst operacij. Njegova mama nam je večkrat pripovedovala, kako si želi, da bi se čimprej vrnil v šolo. Četrty razred je obiskoval samo en dan. Spet je moral v bolnico. Sredi septembra je mama prišla povedat, da je Jernej umrl.

Na pogrebu so bili vsi učenci in učitelji naše šole. Kupili smo dva venca. Na pogrebu je Nejčiju v slovo zapel naš mladinski pevski zbor, dve učenki pa sta imeli govor.

Mi smo izgubili sošolca, Nejčija pa je rešen vseh bolečin.

DARJA ROŠER
Novinarski krožek
OŠ VITANJE

NARAVNI POSEBNEŽI

VRTNARSKI UTIČAR

To je prav zares posebnež med posebneži. Vrtnarski utičar je ptica, ki domuje v Avstraliji in Novi Gvineji. Imenujejo ga tudi vrtnar. In res je ta ptiček pravi vrtnarski mojster. Svoje gnezdece si zgradi v obliki majhne stožčaste utice, pred vhodom v svoj domek pa si uredi čudovit vrt. Tla obloži najprej z mehkim mahom in ga nato olepša s pisanimi jagodami in poživimi hišicami. Vrtnar je pri tem zelo izbirčen. Dolgo izbira okrasje in ga prestavlja sem in tja, preden je z videzom svojega okolja zadovoljen. To pa še ni vse. Vrtnar si nadvse osupljivo uredi tudi notranjost svoje hiške. Prepleska jo namreč z živo barvo jagodnega soka in si pri tem pomaga z drevesno skorjo ali listi, ki jih uporablja kot neke vrste čopič.

OKOLICA BLOKA

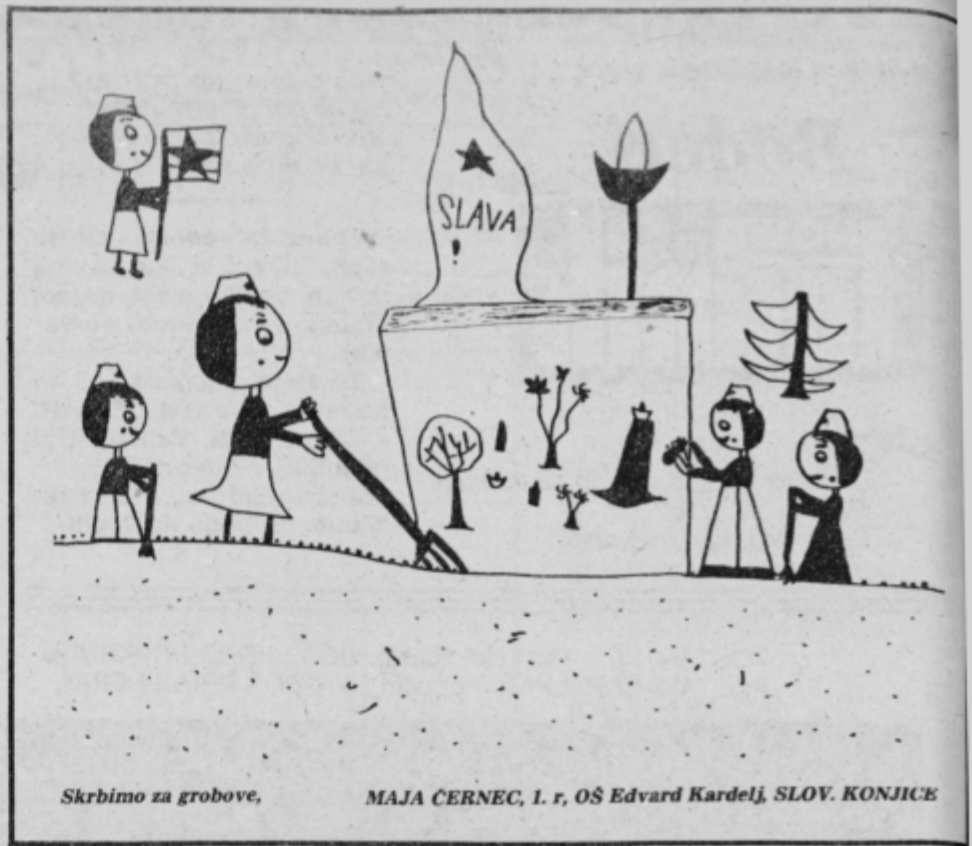
Okolica našega bloka ni vedno čista. Večkrat organiziramo čistilno akcijo. Nekateri otroci so pometali, nekateri pa so pobirali papirčke. Ko pa smo vse to potestili, smo se šli lahko igrati. Če vrže kdo kakšen papirček ali kaj drugega, mora pobrati. Želim si, da bi bila okolica našega bloka vedno čista.

NATALIJA POKERŽNIK, 4. a
OŠ Dušana Jereba
SLOV. KONJICE

STABILIZACIJA

Vsak, ki se vsaj malo zanima za gospodarsko politično tematiko, ve, da v sedanjem času v svetu in tudi pri nas vlada gospodarska kriza. Po svetu divjajo vojne, revnejše države se med seboj izčrpavajo in tako se položaj v svetu zaostreje.

Tudi pri nas gospodarska kriza pušča sledove. Po vojnem času se je naša država zadolžila v tujini, sedaj pa je treba te dolgove vrniti. To pa ni tako lahko, saj država v razvoju kakršna je naša, le težko konkurenčno prodaja na zahodni razviti trg. Za odplačilo dolgov pa potrebujemo devize. Večja količina deviz, ki so bile prej namenjene za kupovanje gotovih izdelkov ali surovin gre za odplačilo dolgov. Tako se zgodi, da ob preveliki potrošnji, nekaterih izdelkov, ki so posredno ali neposredno iz uvoza, ni mogoče dobiti na tržišču. Da bi to preprečili, so uvedli stabilizacijo ali po

Skrbimo za grobove,

MAJA ČERNEC, 1. r. OŠ Edvard Kardelj, SLOV. KONJICE

naše varčevanje. Tako med nami gotovo ni državljana, ki ne bi vedel za stabilizacijo. Na televiziji in radiu pogosto omenjajo, kako naj se stabilizacijsko obnašamo.

Tudi v časopisu pišejo: Zbirajmo odpadni papir, staro železo! Tako nam ne bo treba uvažati surovin za devize. Sedaj pa, namesto da bi se položaj boljšal, je vsak dan slabše. Ni praška, ni kave, sedaj pa še bencin.

Mislím, da bi bilo lahko bolje, če bi se vsi bolj stabilizacijsko vedli. Tako pa vsak zase dela zaloge in ne vem, kam bo prišla naša stabilizacija.

ROBER TRNOVŠEK, 8. a
OŠ bratov Juhart
SEMPETER

ČAKAM ATEKA
MOJ ATEK ŽIVI V PARIZU.
ATEK DELA V RENOJU.
ATEK PRIDE V SLOVENIJO
DVANASTEGA NOVEMBRA.
S TOMAŽEM IMAVA TAKRAT
ROJSTNI DAN. KOMAJ ČAKAM,
DA BO PRIŠEL.

PRIMOŽ PATRU, 1. r.
OŠ Edvard Kardelj, SLOV. KONJICE

NAREK

Zvečer je močno deževalo in doma nismo nič delali. Dolgčas nam je bilo, pa je Anita predlagala, da bi se šli šolo. Najprej sem morala jaz pisati po nareku. Vsi so mi govorili, da grdo pišem A in M. Nato sem predlagala, da še drugi pišejo. Za menoj je pisala Anita, nato Danica, pa še atek. Mamica se je upirala. Smejala se je in smejala. Malo se je preveč hvalila, kako vse zna. Njen narek je bil najslabši.

POLONA ŽNIDAR, 4. r.
OŠ STRANICE

KROŽKI

Sodelujem v krožkih. Ti krožki so največkrat veseli. Včasih se tudi žalostni, včasih celo boleči. Posebno boleči so takrat, kadar te boli zob ali glava. Sodelujem pri Veseli šoli, bralni znački, matematičnem, plesnem, dopisniškem krožku, za grlo hodim k pevskim vajam, za še k rokornetu in k folklori. Zdi se mi, da sem izbrala preveč krožkov.

TANJA ŽABKAR, 5. b
OŠ Primoža Trubarja
LAŠKO

PEKLI SMO KOSTANJ

Megla je prekrivala dolino Zreč, ko smo se zbrali pred šolo. S seboj so prinesli že nabran kostanj. Potem smo krenili v hrib proti gostilni. Potem smo si malo oddahnili. Ko smo nabrali nekaj suhega dračja, smo zakurili ogenj. Nato smo pekli kostanj. Eni izmed učencev so pekli, drugi pa smo se igrali razne igre. Ko smo pojedli pečen kostanj, smo se vrnili domov.

TANJA PRELOŽNIK, 2. b
OŠ ZREČE

PESMICA

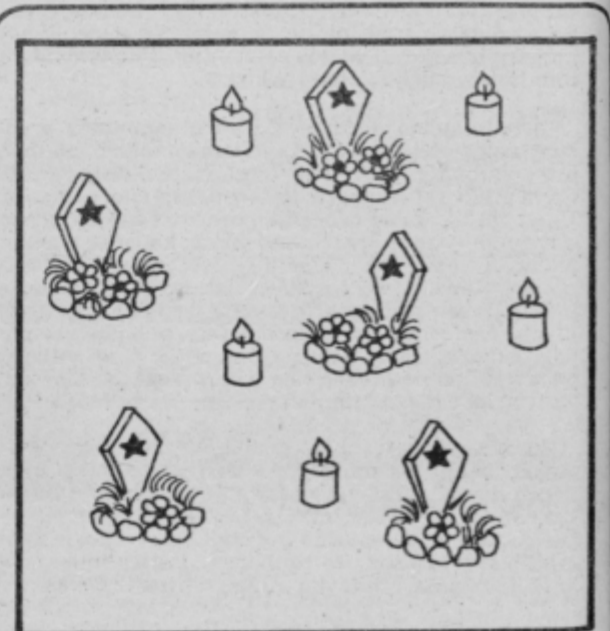
Petelinček kikirika,
putka kokodaka,
goska z goskicami
mucu čaka.

ANDREJA JANŽIČ, 3. b
OŠ Edvard Kardelj
SLOV. KONJICE

NOVI UČENKI

Na nižjo stopnjo na naši šoli sta prišli novi učenci. Obe sta prišli iz Nemčije. Monika obiskuje drugi razred, Dalia pa četrtega. Sta zelo prijazni deklici in vsi smo ju zelo sprejeli. Monika stanuje blizu mene, kjer imajo novo hišo. Dalia ima še eno sestro, ki je s starši še v Nemčiji, zato živi Dalia pri stari mami v Polenah. Obema je pri nas zelo všeč in postale smo dobre prijateljice.

SUZANA IRŠIČ, 4. a
OŠ Edvard Kardelj
SLOV. KONJICE

PARTIZANSKI GROBOVI

Otroci so v gozdu obiskali pet partizanskih grobov. Na vsakem so prižgali svečko. Tvoja naloga je, da s TREMI ravnimi črtami razdeliš sliko tako, da bo v vsakem polju en grob in ena svečka.

Sliko izreži in jo prilepi na dopisnico. Ne pozabi napisati tudi naslova, razreda in šole, ki jo obiskuješ. Pri zrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo prišle na naš naslov do torčka, 9. oktobra 1982. Lepo darilo tovarne AERO čaka na enega izmed reševalcev. Pa še k rešitvi prejšnje uganke. Če ste pravilno vstavili črtici, ste lahko prebrali besedo MAMA. Nagrado bo dobila: Matejka MARTUN, Titova 29, 63270 LAŠKO.

